

AREGGEL

HÁZI PÉLDÁNY
Ára 3000 korona

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VIII. KER., RÖK K SZILÁRD-UTCA 19

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
TELEFONJAI: JOZS. 143-26, JOZS. 34-42

MEGJELENIK MINDEN HÉTFŐN REGGEL

FELELŐS SZERKESZTŐ: LÁZÁR MIKLÓS

Előfizetési ár (csak vidékre) egy negyed évre 38.000 kor. Egyes szám ára 30 Groschen 1-50 szokol, 1-20 lira, 1 francia frank

TELEFONOK VASÁRNAP DÉLUTÁNTÓL, REGGELIG: JOZSEF 8-30, JOZSEF 10-15

V. évfolyam

Budapest, 1926 július 5.

27. szám

Feilitzsch Berthold báró, a kormánypart nem hivatalos jelöltje váratlanul visszalépett, Deák István Hegymegi-párti jelölt lábát törte a biharkeresztesi izgalmas választási küzdelem első vasárnapján Két jelölt maradt: Szilágyi Lajos és Hegyessy Károly kispap Szilágyi szenzációs kijelentései a Habsburgok ellen és a kormányzó mellett

Biharkeresztes, július 4.

(A Reggel kiküldött tudósítójától.) Ertizelek óta nem emlékeznek Biharkeresztesen olyan mozgalmas választásra, amilyennek a mostani indult. Egymást váltogattak vasárnap délig a jelöltek és önjelöltek, akik között az egységes pártnak két hivatalos jelöltje is volt.

Vasárnap délben kellett benyújtani a jelölteknek ajánlási íveket. Mivel a sok jelölt alig tudott néhány ajánlót is szerzeni íveire, egy-

szercze megszűnt a nagy túlekedés a biharkeresztesi mandátumért s a jelöltek sietve visszaléptek. Vasárnap délelőtt

az első programbeszéd elmondására báró Feilitzsch Berthold kapott engedélyt.

Délelőtt 10 órára volt összehívva a községháza udvarára Feilitzsch gyűlése, amely egészen váratlan és meglepetésszerű bejelentéssel kezdődött: Biharkeresztes főszolgabírája lépett a báró helyett a dobogóra és a következőket mondotta:

— Báró Feilitzsch Berthold képviselőjelölt ur visszalépett a jelöléstől s így programbeszéde el is marad.

Nagy meglepetéssel fogadták a biharkeresztesiek a bejelentést. A tömegben a csodálkozás moraja fullott keresztül. A báró szombaton még hevesen és a biztos győzelem reményében állított a választókörület valamennyi községében, vasárnapra pedig hirtelen elhatározással lemondott jelöltetéséről.

A báró ur hirtelen elhatározásának az az oka, hogy alig 20 ajánlót tudott szerzeni, pedig minimálisan 350-re lett volna szüksége.

megbotlott, elvágódott s oly szerencsétlenül esett el, hogy kitérte az egyik lábát.

Deákot a baleset után befektették a gónkocsijába s a berettyóújfalui kórházba szállították be. Deák egyébként — hír szerint — ugyancsak visszalépett a jelöléstől, mivel ő sem számíthat komoly győzelemre.

A mandátum megszerzéséért csak

két komoly jelölt versenyez elkeseredetten, nagy erőfeszítéssel: Szilágyi Lajos és Hegyessy Károly kispap, az egységes párt hivatalosnak deklarált jelöltje.

Mindketten vasárnap délben nyújtották be a községházára ajánlási íveket, amelyekben körülbéli

500-500 ajánló neve szerepel.

A községházán működő választási biztosság ma, hétfőn délben hirdeti ki, hogy hány érvényes ajánlót fogadott el a jelöltek részéről. Szilágyi pártjával egyik biharkeresztesi barátjának rezidenciájában rendezkedett be. Itt kereste föl a Reggel munkatársát, akinek Szilágyi a következőket mondotta:

— Ez a kerület valamikor az enyém volt és remélem, hogy most is az enyém lesz! Nekem itt pártom van, amelyről azonban a hatóságok nem akartak tudomást venni. Ennek dacára Könyves halála után úgy határoztam, hogyha például egy közéleti előkelőséget — mint milyen

lévén a kerületben 3500 választópolgár!

A következő programbeszéd elmondását ugyancsak nem várt esemény zavarta meg. A Hegymegi-Kiss Pál-jéte Kossuth-párt jelöltje,

Deák István debreceni gazdát súlyos balcsét érte.

Deák Artánd községben akarta programbeszédét megtartani. A képviselőjelölt autóján érkezett a községbe és ahogy a népgyűlés színhelyén kiszállt a gépkocsiból,

mondjuk Beöthy László v. b. t. t. — vagy egy posszibilis és várbeli kispapját léptetne föl az egységes párt, akkor az én pártom nem állít jelöltet. De egyik sem történt meg. Először báró Feilitzsch ur fungált itt, mint az egységes párt hivatalos jelöltje, majd Hegyessy Károly, aki jóraival, tisztességes ember, kispap is, de nem posszibilis jelölt. Ekkor határoztam el, hogy ösémel,

dr. Szilágyi Zoltánt léptetem föl.

aki berettyóújfalui pártomat hat éve vezeti, de amikor láttam, hogy milyen hallatlan terrorral, milyen hallatlan pénzzel folyik itt a munka, úgy határoztam, hogy magam szállok harcba a biharkeresztesi mandátumért. Megjelent itt Hegymegi-Kiss Pál is, aki egy jól megtett debreceni civist hozott magával, hogy képviselőt csináljon belőle — Biharkeresztesen.

Ezeket mondotta Szilágyi Lajos és már sietett is hűvel a szomszédos községházára, ahol délután 3 órakor kezdődött meg a programbeszéde. Mintegy 500 főnyi közönség hallgatta Szilágyi beszédét a községháza udvarán. — Mit keresek én itt, mint képviselőjelölt, holott jól tudják önök, hogy a szomszédos Berettyóújfalui képviselője vagyok tíz esztendő óta? — kezdte Szilágyi programbeszédét. —

Szilágyi du Jardin

Ez a pelyhedzőszájú generáció nemigen látta Benedek Jancsi bácsit és talán nem is tudja minden magyar fiatal, ki volt az a Benedek János. Benedek János, gyerekek, poétaember volt, tiszta, takaros magyar verseket költött, egy mezőnyi margarétát, ibolyát. Benedek János politikus volt, egy hosszú, ideális férfileten keresztül országgyűlési képviselő, a tiszta negyvennyolcas eszmék katonái közt, a leghívőbb, a leghívebb harcos, az antikveretű magyar hazafi. Közéleti pályája tiszta volt mint a Montblanc hava, magánembernek a jellem, az igazság és a jóság példája volt; a bajussa hegyes volt mint a törökverő hajdúk görbe kardja, de aki a Benedek Jancsi bácsi mosolygó kép szemébe nézett, az a boldogító mennyországba látott. Ezt az angyali tiszta magyar életet azért kellett felidézni, hogy az a friss Magyarország, aki hallotta Szilágyi Károlyt egy pár hónapja megesküdni a Benedek János nyitott sírja felett, hogy életében és politikájában az ő elveit fogja követni, kinek halálával a demokraták budai mandátumát örökölte, nehogy az isten irtalmára azt higgyék, akik ezt a hittevést hallották, hogy szegény Benedek Jancsi valaha is a büvös lampionok alatt, kéjes saxophobugás mellett kereste a boldogulást, mint a táncos, pezsgős, könnyelmű éjféli hangulat vámszedője. Ettől a netaláni tisztátalan félreértéstől meg akarjuk menteni a boldogult Benedek János drága szízi nevét. Hogy elképpedjünk a lélekjelenlét fölött, amivel Bethlennek vallott azonnal szerelmet az új hónapja, az örökölt ellenzéki mandátummal a zsebében s hogy elfogjon a rosszullét, mikor a másik zsebében viszi az italmérséki engedélyt Szilágyi du Jardin s hogy tetemre hívjuk a férfuit, akinek hallottuk könnyes fogadalmát egy sir fölött... azt nem, már olyan naiv kis gyerekek nem vagyunk Magyarországon, 1926-ban. Szilágyi du Jardin olyan jóízű nevetne rajtuk, amilyen jóízűt zokogott a Benedek János koporsóján. Isten őrizen, hogy itt kétségbeesve tiltakozunk az ellen, hogy a budai hónapja, ugyis mint a Mag vezére, a legszentebb privát érdekeit képviselve a magtalanúság édes paradicsomában, a napszámba ivó kurtaszoknyás, begyes, kegyes művészcsöcskék közt. Csak libbenjen ki minden este a képviselő úr a Jardinbe, mint ügyes kis üzletember, burleszk-kék zsakettja csak fokozhatja a szükségeses vidámságot, életkedve és shymmikészsége csak emelik a hangulatot, amelyből fakad a mámor és a konzum. Akár ki se jöjjön a városba arról a területéről Szilágyi du Jardin s felejtse el, hol van a magyar parlament. Azt a budai mandátumot pedig adja át inkább Wabits Lujza asszonynak, a cégtársnak. Miért ne, mikor a hölgyek épp úgy választhatók, mint az urak. Bevalljuk, a lelkiünk mélyen van még valami görösös hit, valami észlelő ragaszkodás a kimondott szó szentségéhez, a politikai tisztességhez. Hiszen minden nemzeti érték maradékat vadul szorítjuk a szívünkhez, hiszen a jövőért reszketünk, hisz nem szabad elveszni fenéig mindenként! Szilágyi du Jardin helyén sokkal szívesebben látjuk a női főnököt, aki nem pirítja a képünkre minden nap a férfiszó bukasát, aki semmiféle fogadalmat nem tett semmiféle magyar siron.

Méltán kérdezhetik ezt önök, én azonban méltán azt kérdezhetem, hogy van-e itt olyan ellenzéki jelölt, akire nyugodtan rábízhatók az ellenzéki lobogót? Sajnálattal láttam, hogy ilyen ellenzéki jelölt nem akad és ekkor határoztam el, hogy magam lépek föl.

Ezután Szilágyi éles szavakkal bírálta Feilitzsch báró agitációs munkáját:
— Láttam, hogy megindul itt a korteskedés az állítólagos hivatalos jelölt érdekében, megindul hallatlan pénzekkel és hallatlan terrortal.

Folyt itt a sör, bor. Mindenki ivott, akinek csak jól esett, mert pénz volt elég. En azért jöttem ide önök közé, hogy leromboljam a sok hazugságot és ámitást, azért jöttem, hogy komolyan kezembe vegyem az önök kerületét.

Szilágyi Lajos arról beszélt ezek után, hogy miért áll ő szemben a kormányval.
— En valamikor — mondotta — őszintén beismerem,

beugroftam nekik.

1920-ban történt ez, ekkor főispánja voltam a megyének és rajongó híve nagyvadászi Szabó Istvánnak. Amikor azonban láttam, hogy Nagyatádi nagyszerű elgondolása tervéi, amelyek az 52 hónapos világháború után földhöz akarták juttatni a nincsteleneket, nem valósulhattak meg, otthagytam őket és ellenzékibe mentem, mert a kötelesegerzetem és a lelkiismeretem parancsolta ezt. En olyan földreformot akartam, amely, ha kevesebb földet is ad a nincstelenekek, de ezt gyorsan adja.

Gazdaságpolitikai és adókérdésekről beszélt még Szilágyi Lajos, majd Hegymeri-Kiss Pál jelöltjét és programbeszédét kritizálta a következő érdekes szavakkal:

— Végrehallgattam itt egy képviselőtársamat, aki 48-ról beszélt és Kossuth Lajos eszméit ajánlotta az önök figyelmébe, majd a Habsburg-kérdésről beszéltek és tiltakoztak az ellen, hogy a Habsburgok valaha visszakörüljenek Magyarországra. Ezek az urak nyitott kapukat döngtetek, mert keréketörni való

futóbolond lenne az, aki ma vissza akarná hozni az ifjú királyt.

Nem erről, hanem a mindennapi kenyér gondjáról kell ma beszélni.

A királykérdés senkit sem érdekel most,

hisz van Magyarországnak államfője, a főméltósága kormányzó ur, aki iránt hódolattal és szeretettel viseltünk mindnyájan.

Olyan számár, tökféjú ember nincs, aki még egyszer össze akarná házasítani Magyarországot Ausztriával. Ugy vagyunk Ausztriával, mint a fiatal férj, aki alig várja a pillanatot, hogy csúf, vén feleségétől elválhasson. A királykérdésben csak általános népszavazás dönthet, szavazzon nyolcmillió magyar, hogy kit akar királynak.

Szilágyi azzal fejezte be beszédét, hogy aki a jelenlegi kormányrendszerrel meg van elégedve, aki elfogadható jelöltnek tartja a kormánypart jelöltjét, az szavazzon Sellene, aki azonban ismeri őt és tudja azt, hogy mit dolgozott ezért a kerületért, adja órá szavazatát.

Hegyesy Károly a Biharkeresztes szomszédságában levő községekben tartotta vasárnap kora reggeltől késő délutánig programbeszédeit. Szabó Sándor, Csizmadia András képviselők és Takács Géza pártigazgató kísérték el az egységes párt jelöltjét gyűléseire.

A beszámoló gyűlés után beszélgettünk Hegyesy Károlyval, aki elmondotta, hogy a kiszagdatársadalmat érdekelte kívánja szolgálni a parlamentben, ha bekerül. Főleg mezőgazdasági kérdések foglalkoztatják az egységes párt ötvenhatalas kiszagdatjelöltjét és ezekről a kérdésekről kíván a parlamentben is beszélni.

Július 12-én, mához egy hétre lesz a választás, amelyen 3500 szavazópolgárnak kell az urnák elé járulnia. Ennyi választópolgára van Biharkeresztesnek és a szomszédos községeknek, amelyek most új mandátummal ajándékozzák meg jelöltjüket.

A kormány az ősszel módosítani akarja a sajtótörvényt, hogy kodifikálja a kivételes hatalmon alapuló rendelkezéseket

Pesthy igazságügyminiszter kijelenti A Reggel-nek, hogy nem vonja vissza a büntetőnovellát

(A Reggel tudósítójától.) Beavatott politikai körökben a nemzetgyűlés elnapolása óta sok szó esett arról, hogy Bethlen István gróf miniszterelnök az őszi ülészek alatt valószínűleg revizió alá veszi a sajtótörvényt. Terv szerinti vagy novellás uton vízi keresztül a módosítást, vagy pedig önálló törvényjavaslattal lép a nemzetgyűlés elé. A kérdéssel kapcsolatban fölmerült az a gondolat is, hogy a kormány ősszel letárgyalhatja a büntetőnovellát és ez uton változtatja meg a sajtótörvényt. A Reggel munkatársa beszélt erről Pesthy Pál igazságügyminiszterrel, aki a következőket mondotta:

— A miniszterelnök ur szándékairól nincs tudomásom. Ami a büntetőnovellát illeti, a nemzetgyűlés előtt fekszik és letárgyalásra vár. Azt nem tudom, hogy mikor fog szőnyegre kerülni, annyit azonban határozottan megállapíthatok — szemben minden ellentétes híreszteléssel — hogy semmiesetre sem fogom vissza vonni.

A Reggel munkatársa a miniszterelnök környezetében is érdeklődött esetleges törvényes intézkedésről:

— Előrelátható — mondotta informátorunk —, hogy

a kormány a mai sajtótörvényt mielőbb megváltoztatja.

A miniszterelnök urnak az a fölfogása, hogy ez rendszeli kérdés, amelyet a ma főnálló viszonyokkal kell összhangba hozni és ezért

a kivételes hatalmon alapuló rendelkezéseket kodifikálni akarja.

A lapengedélyezés és lapbetiltás ügyét is mielőbb reformálni kell. Azt nem tudjuk, hogy a büntetőnovella segítségéül, vagy más uton módon fog-e a kérdés megoldódni, annyi azonban bizonyos, valószínűleg már az őszi ciklus során sor kerül a sajtótörvény módosítására. A Reggel munkatársának ezt az információját alátámasztja az a körülmény, hogy

a miniszterelnökségi sajtófőnök a legutóbbi napokban a sajtó reformjával kapcsolatban memorandumot dolgozott ki és adott át a miniszterelnöknek.

Bethlen István gróf a nyár folyamán tanulmányozta ezt a memorandumot és azután dönt véglegesen a kérdés megoldásáról.

Letartóztattak egy husbizományost, aki revolverrel inkasszált és rátámadt a kihallgató detektívre

(A Reggel tudósítójától.) Izága ember hírében állt régóta a központi vásáresarnokban Gál Máttyás husbizományos. Gál üzletfeleihez tartozott Forgács István hentesmester, aki adósa maradt a bizományosnak. Egy szép napon Gál megjelent Forgács hentesmester Hajtsár-utalijában és rövid szóváltás után előkapta revolverét, kirántotta Forgács pénztárfiókját és négy millió koronát önhatalmulag kimerkolt onnan,

majd, mint aki jól végezte dolgát, ellávozott. Forgács István nem hagyta emuiban a dolgot, hanem a husbizományos ellen rablás és életveszélyes fenyegetés címen följelentést tett a revolveres inkasszáltás miatt. A főkapitányságon dr. Szabó Elemér detektívvel bízták meg a valódi tényállás megállapításával és dr. Szabó fölkereste a nagyvásáresarnokban Gál Máttyást, hogy őt is meghallgassa. Amikor a

detektív bemutatkozott és elmondotta, milyen ügyben érdeklődik, Gál Máttyás nem volt hajlandó fölülgőstést adni, sőt a detektív föl-szóltása után hangos kiáltásba kezdett:

— Egy detektív kevés ahhoz, hogy az én ügyemben eljárjon, sokkal nagyobb összehölte-tésim vannak nekem, majd megmutatom magának!

Még egyebet is mondott, miért is Szabó detektív a súlyos sértésekről jelentést tett a főkapitányságon, ugy, hogy

Gál Máttyás ellen hatóság elleni erőszak címén eljárást indítottak.

A detektívvel szemben való föllépésének körül-ményeiről vasárnap több tanut hallgattak ki a főkapitányságon és ezeknek kihallgatása nyomán Gál Máttyás husbizományost dr. Szru-bián Dezso rendőrtanácsos letartóztatta.

A függetlenségi nyilatkozat

százötvenedik évfordulóján gróf Apponyi tolmácsolta a magyar nemzet üdvözlését az Amerikai Egyesült-Államoknak

(A Reggel tudósítójától.) Az Északamerikai Egyesült Államok függetlenségének 150. évfordulója alkalmából Budapest székesfőváros tanácsa és a Magyar-Amerikai Társaság vasárnap délelőtt emlékünnepet rendezett a város-lyeti Washington-szobornál. Az ünnepségen megjelent az egész budapesti amerikai kolónia Brentano Tivadar követ vezetésével. József Ferenc királyi herceg, Anna királyi hercegnő. A kormány Vass József népjóléti miniszter, a honvédelmi miniszteriumot Schwuy István tábornok, a nemzetgyűlést Huszár Károly al-elnök képviselte. Az ünnepi megnyitót Stipész Jenő polgármester mondotta. Utána

gróf Apponyi Albert

angol nyelven tartott emelkedett hangú emlék-beszédet, amelyben többek közt ezeket mon-dotta:

— Kedves köteleseggem, hogy az Amerikai-Magyar Társaság és többmillió polgártársam nevében szívből üdvözlétemet fejezzem ki különösen Amerika követének és általa a nagy amerikai nemzetnek a függetlenség kiküldetésé-nak 150. évfordulóján. Szeretném önök elé tárni azokat az okokat és körülményeket, amelyek e kis európai közösséget arra bátorítják, hogy részt kérjen magának abból az ünneplés-ből, amely látszólag csak Amerikát érdekel. Ez az ünnepség természetesen kimondottan amerikai, övé annak ragyogó dicsősége, de jelentősége az egész világnak szól.

A szabad és független Amerika megszüle-tése és fejlődése általános kezdeményezést jelentett, amely ellenállhatatlan volt és amelyet nem lehetett figyelmen kívül hagyni.

Legelső kiindulópontjában az amerikai forra-dalom nem volt a törvényes hatalom jogai ellen való föllázadás, hanem önvédelemből való fölkelés a megtámadott alkotmányos jogokban. Ha egy forradalom egyáltalán konzervatív le-het, ugy az amerikai forradalom határozottan az volt. A demokrácia egész természetesen fejlődött ki, talán ellentétben egyes vezetők akaratával, nem elméletekből, hanem abból a tény-ből, hogy az eredményes önvédelemhez közös erőforrás volt szükséges. Reméljük, hogy a esodálatunk és rokonszenyünk följárlása kedvező fogadtatásra talál a nagy amerikai nem-zetnél.

Apponyi Albert beszéde után Brentano Tivadar, az Északamerikai Egyesült Államok kö-vele köszönte meg az üdvözlést. Az ünnepség egész ideje alatt rüplőgép, cirkáló a szobor fölött és Amerikát üdvözölő rüpedülőket dobált le a nagyszámú közönség közé.

Minden szülő

látogassa meg az Embervédelmi

Kiállítását,

mert annak anyaga föllel a testi és szellemi nevelés minden részletekérdését.

Belépődíj: 12.000 korona.

hétón és esütörtökön: 20.000 korona.

Délelőtt 11-kor és délután 5 órakor orvosi vezetés mellett sétaelőadás!

Izlés észkerekben Teréz-kürt 8 Saját műhely

Pallavicini őrgrofj:

„Nem hagyom abba a harcot!”

Vasárnap Andrassy és Pallavicini Tiszadobon tanácskoztak az ellenzéki legitimista politika kilátásairól. — A legitimisták szerint őszre új helyzet állhat elő a politikában

Tiszadob, július 4.

(A Reggel kiküldött munkatársától.) Pallavicini György őrgrof mult hét végén elutazott Andrassy Gyula gróf tiszadobi birtokára, ahol Andrassy gróffal napokon át tartó beható tanácskozást folytatott a politikai helyzetről és az ellenzéki legitimista politika kilátásairól.

Ezekkel a tanácskozásokkal kapcsolatban vasárnap az a meglepő hír terjedt el, hogy Pallavicini őrgrof a frankhamisítás ügyében Bethlen miniszterelnök és kormánya ellen megindított offenzívájának kudarcra miatt teljesen visszavonult a politikai élettől

és jövő vasárnapi dombóvári beszámolóbeszédében esetleg már a mandátumról való lemondást is be fogja jelenteni. A Reggel munkatársának alkalmá volt ezekről a kérdésekről hosszasan beszélni a tiszadobi kastélyban tartózkodó

Pallavicini György

örgroffal, aki a következőket jelentette ki:

— A visszavonulásról elterjedt hírek ebben a formájukban nem felelnek meg a valóságoknak és a leghatározottabban kijelenthetem, hogy

nem hagyom abba a harcot!

Bethlen gróf kormányzását károsnak tartom az országra nézve és éppen ezért az ország

érdeke ellen irányuló lépés volna részemről, ha lemondanék a kizárólagos a mai kormányzati rendszerrel szemben. Sok függ természetesen az ellenzék magatartásától is, vagyis attól, hogy

a nemzetgyűlés szünetében kialakul-e az egységes ellenzéki front.

Ha lesz ősszel erős ellenzéki kampány, abban minden körülmények között résztveszek és remélem, hogy

őszre új helyzet állhat be a politikában.

Mindezekről a kérdésekről részletesen fogok nyilatkozni jövő vasárnapi dombóvári beszámolóbeszédemben, amikor

meg fogom csinálni a frankhamisítás ügyének politikai mérlegét

is. A beszámolóbeszédre Sigray Antal grófon kívül meghívtam a többi között Czettler Jenő, Friedrich István és Farkas Tibor képviselő-társaimat is.

Politikai körökben Pallavicini őrgrof beszámolója elé annál nagyobb érdeklődéssel tekintenek, mivel állásfoglalásából következtetni lehet majd Andrassy Gyula grófnak a legközelebbi jövőben tanúsítandó magatartására is, vagyis arra, hogy sikerülni fog-e áttudni a szélsőséges és mérsékelt legitimisták között fennálló ellentéteket, vagy pedig végleges szaktásra kerül-e közöttük a sor.

árnyalati különbségek ma nem időszerűek s falu és város demokráciája között sem lehet különbség ekkora nyomorúságban. Minden ellenzéki erőnek egységbe kell tömörülnie a mai kormányzat ellen.

Ezután

dr. Bródy Ernő

mondott beszédet:

— Elelőtt csak munkanélküli munkásokról beszéltek, ma

munkanélküli munkaadók is vannak, valamint hivatalnoki hivatásokok kereset nélküli kereskedők és lakosnoki lakók.

A demokráta párt nemrég indította meg akcióját „Olcso Budapest” jelszóval, de természetes, hogy nemcsak olcsó Budapestet, de olcsó Ujpestet, Rákospalotát, olcsó Magyarországot akar.

Végül egyhangyú lelkesedéssel elfogadta a népgyűlés **Negyedő Szabó Béla** határozati javaslatát, amely szerint Fábian Bélának közhatalmu munkásságáért köszönetet mond és továbbra is biztosítja bizalmáról a nagybicsérlésről.

Rákospalotán a városokba kapujában 24 fehérruhás leány virágcsokrokkal fogadta a képviselőt, aki itt a városokba diszteremben tartotta beszámolóját.

A nagygyűlést, amelyen közel kétezer ember jelent meg, dr. **Bozsoky Nándor** elnök nyitotta meg, majd az Iparos Dalkör éneke után **Vilgyes Andor dr.** a Rákospalotai Nemzeti Demokráta Párt, **Fürst Ernő** a kereskedők és iparosok, **Garay Gyula** a nyugdíjasok, **Kuti Lajos** és **Szabó Béla** a piaci árusok nevében szólalt föl. Ezután **Fábian Béla** mondotta el beszámolóját, amelyben fogadalmat tett, hogy a demokráciának és a kispolgárok érdekeinek továbbra is fíradhatatlan harcosa lesz. **Pakots József** és **Bródy Ernő** mondtak még beszédet, végül a nagygyűlés határozatilag kimondta, hogy Fábian Bélát továbbra is változatlan bizalmáról biztosítja.

Cserty József

Iovasberényi képviselő nem tesz fogadalmat a király iránti hűségére

(A Reggel tudósítójától.) Nemrégiben a Iovasberényi leventegyűlést elnökévé megválasztották **Cserty Józsefet**, a kerület ellenzéki képviselőjét, aki már az első nemzetgyűlésnek is tagja volt és sem akkor, sem most nem csinált titkot abból, hogy

köztestársasági

érzelmű. A leventegyűlések alapszabályai szerint az elnök megbízatása három évre szól és ugyancsak az alapszabályok írják elő, hogy a tagoknak és így az elnöknek is, a következő fogadalmat kell letenniük:

„En ... czennel kijelentem, hogy a ... i ifjusági leventegyűlést célját ismerem és becsületesen fogadom, hogy mint az egyesület tagja,

Áthatva az Isten, Haza és király iránti hűségöt,

ugy az alapszabályokban foglalt rendelkezéseket, mint az egyesület vezetőségének utasításait pontosan és lelkiismeretesen teljesítem és az egyesület céljainak elérésében minden erőmből közreműködöm.”

A Iovasberényi leventegyűlést elnökválasztása után felszólították **Cserty József** képviselőt, hogy a fenti fogadalmat tegye le. Cserty József azonban kijelentette, hogy csak úgy hajlandó az egyesület elnökségét elfogadni, ha a fogadalmat letételét nem kívánják tőle. A leventegyűlést érdeklődésre kijelentette azt is, hogy ezt a fogadalmat nem teszi le, mert

az Isten és a haza iránti hűségről hajlandó bármikor fogadalmat tenni, a király iránti hűsége azonban fogadalmat nem tesz, mert tudomása szerint Magyarországnak nincs királya.

A Iovasberényiek próbálták kapacitálni képviselőjüket, hogy tegyen eleget annak a formalitásnak, **Cserty József** azonban hajthatatlan maradt és a fogadalmat nem tette le. Erre érvénytelennek jelentették ki a Iovasberényi leventegyűlést elnökválasztását és új elnököt választottak.

Nemzeti Cserkész Nagytábor
Megeyeri dombok
Ujpest
Népsziget

Gyülekezés: július 8–14-ig

Ünnepélyes megnyitás: július hó 15-én

Vázsonyi politikai végrendelete:

az egységes ellenzéki front mellett tettek hitvallást vasárnap a demokráta vezérek

Az Inkepusztába kiáltó szó. — Kétszínű játék a numerus clausussal

(A Reggel kiküldött tudósítójától.) **Fábian Béla** vasárnap tartotta beszámolóját Ujpesten és Rákospalotán. Az ujpesti Apolló-mozgó tágas kőthelyisége zsúfolásig megtelt a párt híveivel,

a forró napsütésben mintegy 2000 ember hallgatta végig a szónokokat.

A kapukat **Vázsonyi emlékeztető gyászrapéria** borította és egy-két kegyeletos szóval valamennyi szónok megemlékezett az elhunyt vezérről. A népgyűlés dr. **Antal Endrét** elnöké, dr. **Spitzner Samut** jegyzővé választotta. Az elnöki megszólítás után fíradhatatlanul üdvözölte a gyűlés az ujpesti Nemzeti Demokráta Párt beteg elnökét, dr. **Kiss Sándort**, **Gömöröy Vilmos**, **Holló József**, **Paragó Lajos** és dr. **Bozsoky Nándor** beszédei után **Negyedő Szabó Béla** lapszerkesztő szólalt föl:

— Ha az ország minden kerületének — mondotta — olyan képviselője volna, mint Ujpestenek, nem volna kétséges Magyarország föltámadása.

Hosszantartó éljénés után kezdhette meg

Fábian Béla

beszámolóbeszédét:

— Panaszal kell kezdenem — mondotta —, panaszal a Gondviselés ellen, amely időelőtt elvette fölünkt Vázsonyi Vilmost: vezérünket, apánkat. Vázsonyi árvái vagyunk mindannyian, az ő neve a mi programunk és mindenekelőtt

valóra kell váltanunk Vázsonyi politikai végrendeletét: az egységes ellenzéki frontot.

Magyarország nem hajlandó tovább tűrni a korbácsot. Szabad levegőt és kenyeret akarunk. Bud pénzügyminiszter ur a nemzetgyűlésen állandóan arról értesít bennünket, hogy leszállítja az adókat. Ezzel szemben a választóim arról értesítenek, hogy a kereseti adót sok esetben 2–300%-kal emelték föl. Jó volna, ha már egyszer azt ígérné Bud kegyelme ur, hogy fölemeli az adókat; akkor talán leszállítaná. Napról-napra újabb holttestek usznak a

Dunában. Ehhez hozzászokhattunk az elmúlt esztendőkhöz. Akik akkor uszáltak, nem a magyar számtalomból keresték a halált. Ennek a korszaknak, hál' Istennek, vége lett, de

csak annyiban változott a helyzet, hogy most önként keresik a Duna hullámaint.

Gazdaságilag 1921-ben is jobb dolgunk volt, mint most. Azt olvassuk, hogy Bethlen Inkepusztára utazott és ott azzal foglalkozik, hogy a magángazdaság számolását előkészíti. Ha végre szánalni akarják a magángazdaságot, először is ezt a tizenegyedik egyiptomi csapást, a **forgalmi adót kell eltörölni. Meg kell szüntetni a szövetkezetek állami támogatását. Csökkentenie kell a kormányok az állami kizárásokat.** Lehetetlen dolog, hogy **Nemzeti Munkavédelmi Hivatal** tartassanak fenn a polgárság zsebéből, amikor azt a nemzeti munkát nem látjuk sehol. **A numerus clausus enyhítéséről** hallunk újabbban. Mindenki tisztában van

azzal a kétszínű játékkal, amelyet ebben a kérdésben folytat a kormány.

Ugy látszik, ezt tartják az utolsó mentővárnak, azt hiszik: ha a numerus clausus megmarad, lesz mit emülni, ha nem marad meg, éhenpusztulunk. A humbagnak, a néposalás korszakának vége kell hogy legyen! A fővárosi választások után még azt mondotta a kormány, hogy Budapest nekik nem irányadó, az ország velük van. **De mit mondanak most, a budafoki és kiskunfélegyházi vereségük után?**

Bethlen uralmának és a reakciónak órái az egész országban meg vannak számlálva!

A percekig tartó taps és éljénés után

Pakots József

szólalt föl:

— Ez a beszéd, amit Fábian Bélától halottunk — mondotta —,

Inkepusztába kiáltó szó.

Szólaljon meg végre a kormány lelkiismeret! Minden panasz forrása egy: a jogegyenlőtlenség. Amíg általános, titkos választójog nincs, amíg nincs közzabadság és sűjtőzabadság: hiába minden! Zsarnoki önkény uralkodik fölöttünk és mi rabszolgák vagyunk. A régi rómaiaknál a rabszolga neve ez volt: „homo sine capite” — fej nélküli ember. Mi is fej nélküli emberek vagyunk: elvesztettük fejünket a mai világban, a mai nyomorúságban. **A kormány azt akarja, hogy Bicsérdy példájára gyökéren és falvélen éljünk valamennyien. Az ellenzéknek nem szabad ma arról frakciókra szakadnia,**

Fényképező cikkek
Legnagyobb választásokban 1926/II. júniusi képes árjegyzék szerinti: MAGYAR FOTÓIPAR, KIRÁLY-UTCA 69. sz.

A
Magyarországi Artistaegyesület
folyó hó 6-án, kedden, délután 4 órakor a
Beketow-Cirkuszban
ismert fővárosi művészek közreműködésével
jótekonycélú előadást
rendez
Olcso helyárk

Ötszáz új lakásba lehet beköltözni november elsején, szobánként 8-10 millió korona évi bérért

A hatvanmilliárdos állami kölcsönrel fölépített házak lakbérére még a békebeli lakbérnél is magasabb

(A Reggel tudósítójától.) Budapesten, a lakásküzelmek városában bizonyára sokan reménykednek abban, hogy a sokat hangoztatott lakásépítési akció megváltja őket a lakás-ínség gondjaitól. Köztudomású, hogy a népjóléti minisztérium hatalmas állami kölcsönrel támogatja a lakásépítési akcióit, de eddig még senki sem tudta pontosan, hogy hol és mikor lehet ezekbe a lakásokba beköltözni. Ezért most A Reggel

statisztikát közöl arról, hogy ez év november 1-én hol és hány lakást adnak át a forgalomnak.

Előzetes helyen kapott információk szerint november 1-én közel 500 új lakáshoz jut a főváros közönsége

és 1927 májusában pedig újabb 200 lakás áll majd rendelkezésre azoknak,

akik meg tudják fizetni a magas lakbéréket.

Ez a statisztika, amelyet alább közlünk, nem érinti a népjóléti minisztérium állami építkezését, mert az építés alatt álló három állami bérház minden egyes lakóját a népjóléti minisztérium már kijelölte és ezen a három bérházon kívül a kormány újabb építkezése nem kezd. Az alábbi statisztikában csak az állami kölcsönrel támogatott lakásépítési akció bérháza szerepelnek, amelyek mindegyike magántulajdon és most már ezek hivatalos volna, hogy megoldják a lakáskérdést a fővárosban. A részletekről A Reggel munkatársa beavatott helyen a következő információt kapta:

— Miután Vass József népjóléti miniszter úgy látta, hogy az állami építkezések nem oldják meg praktikusán a lakáskérdés problémáját, ezért az állami építkezésre előirányzott összeget magánvállalkozók között osztotta szét. Az akció eredményeképpen november elsején hét bérpalotát költözhettek be a lakók. Ebből kettő örökletes, a többi pedig rendes lakbérrel fizethető. A népjóléti minisztérium összesen negyvmillió aranykoronát bocsátott a vállalkozók rendelkezésére, évi 8%-os kamat mellett, 16 éves amortizációra. Mivel a kölcsön az építkezési vállalkozásnak minden egyes esetben 50%-át jelentette, a lakásépítési akció ezáltal nyolcmillió aranykoronát emésztett föl, ami hozzávetőleg

százhuszmilliárd papirkoronának felel meg.

A hét bérpalota,

amely november elsejére várja a lakókat, a következők:

Uta	Em.	Lakás	Csofth.	Építető
Markó-utca sarok	6	63	12	Armania Házépítő Rt.
Horthy M.-ut 96.	4	36		Stilus Építő Rt.
Kertész-utca 42-44.	6	87	5	Interna Házépítő Rt.
Damjanich-utca 26	6	81		Lándy István
Böszörményi-ut 5	4	43		Társasház Szövetk.
Budafoki-ut 17-21.	4	70		Mérműköl Haza Szöv.
Pannonia-utca 22a.	4	36		Bérpalota Rt.

Később később el:

I. Zenta-utca 3.	6	81		Uj Otthon
Márvány-utca 42.	4	39		Weinreb Fülöp
Gizella-ut 35-37.	1	84		Frankl Emil

A Személynök- és Markó-utca sarkán épülő

hatemeletes bérpalota öröklakásokból fog állni. A szobák ára átlag nyolcvanmillió korona, amelynek felét a beköltözéskor, felét tizenöt év alatt kell fizetni. A Stilus Építő Rt. Horthy Miklós-utcai bérpalotájában előreláthatóan már szeptember elsején be lehet költözni.

A lakások évi bére szobánként körülbelül nyolcmillió korona.

A Kertész-utcai bérpalota két-három szobás lakásokból áll, évi bér szobánként körülbelül tízmillió korona. A Damjanich-utcai bérpalotában hozzávetőleg évi hatszáz aranykorona szobánként a lakbér. Itt ezenkívül bizonyos mértékű építési hozzájárulást kell fizetniük a lakóknak a beköltözéskor, amit azonban a lakberbe beszámítanak. A lakások kizárólag két-

Schossberger Lajos báró elmondja, hogy a Schossberger-cég azért likvidál, mert egy ember, akiben megbíztak, visszaélt ezzel a bizalommal

„Összeomlás? Nevetséges! Marad még, nyugodtak lehetnek...”

(A Reggel tudósítójától.) Puritán egyszerűséggel berendezett irodaszobában ülök szemben

Schossberger Lajos báróval, a Schossberger Henrik fiait cég főnökével.

A báró nem is tudja elképzelni, hogy ő most beszéljen, különösen pedig arról a témáról, amely engem érdekel:

hogyan ingott meg a Schossberger-ház?

Mondom a bárónak, sokat írnak és beszélnek rólok, perze, több rosszat, mint jót, hogyan lehetséges, hogy a mai gazdasági zivatart az ő házuk tetőjéről is ledönti a kőeményt? Lajos báró megtörli a páncszemét, kiesit eligondolkodik és azt mondja:

— Tudom, sokat írtak és beszéltek rólok, de hát, mi tudjuk, mennyi ebből az igazság. Eppen tegnap perfektuáltuk a Hitelbankkal, illetve a Magyar Cukoriparral a selypi cukorgyár eladását.

Százhuszmillióért adtuk el, reális áron, a banküzletünket, fölslajtuk és én meg öcsém gazdálkodni fogunk birtokunkon és bérleteinken.

Ez volna az egész!

— Külső vélemények szerint — vetem ellen — ez az ár túlságosan alacsony volna...

Lajos báró ránuéz és a dinasztialapító S. V. Schossberger, fanyar bölcsességével feleli:

— Kérem, ez följogos dolog. Az egyik elad, a másik vesz. Aki elad, mindig azt hiszi, hogy jól ad el, a másik mindig azt hiszi, hogy jól vett.

Ma igazán nem lehet tudni, mi olesó és mi drága...

— És az okok? Hogy egyáltalában odáig jutottait, hogy a Schossberger-ház, amely „vaktak” volt a magyar közgazdasági életben, úgy szólván elvívjón a piacra?

— Kérem — feleli Lajos báró —

az okok ma a levegőben vannak, mindenkinél förtérhetik ma baj, mindenki szenved vagy szenvedett veszteségeket, egyik többet, a másik kevesebbet.

El tudom képzelni, hogy egy billiósvagnyon meginoghat ötven milliárd adósság mellett, ha a vagnyon nem mobil.

— Kérem, mondom — közel két éve tart a zivatart, eső, összeomlás, leépítés, a mobilizálás szükségessége is a levegőben volt, nem méltóztatott erre gondolni?

— Sajnos — feleli a báró — én nem láttam, hogy ilyen hamar bekövetkezik.

Azután folytatja.

— A közvetlen ok pedig az volt, hogy

egyik bizalmasunk, egy ember, akiben bíztunk, nem felelt meg ennek a bizalomnak, visszaélt vele!

???

— Nem belsej ember, külső, aki tudott róla, amikor első ízben kerestünk kölcsönt. Ez az ember érdekeink fölborításával pontosan az ellenkezőjét tette annak, amit szabad lett volna.

A Lajos báró hangjában nincsen semmi harag, keserűség, egyszerűen regisztrálja, hogy egy ember, aki nem tudta megbecsülni a Schossberger-ház bizalmát, előidézője volt a bajoknak, amelyek bekövetkeztek.

— A Pesti Hazai Első Takarékpénztárnál föl-

és háromszobások. Ebben a bérpalotában és a Böszörményi-uton épülő öröklakások házban a lakások egyénhány kivételével már mind elkeletek. Valamennyi bérház teljesen modern, gáz-és villanyal, cseléd- és fürdőszobával. Atlasgos számítás szerint az

új bérházak lakbéré 25%-kal magasabb, mint a békebeli lakbérék voltak,

éppen ezért a most érvényben lévő lakásrendeletekkel korlátozott bérékhez képest jelentősen a különbség. Ez annál föltűnőbb, mert a népjóléti miniszter azaz a szándékait indította meg a házipéltési akció, hogy ezzel a lakások fölslabadulása után várható házbérspekulációt megakadályozza. Illetékes helyen azzal magyarázzák a tulajmagasan megállapított béréket, hogy ezek csak látszólag magasak, mert az új lakásrendelet értelmében minden lakás bére emelkedni fog, a most épülő bérházaknál azonban már hosszulejárata szerződést kötnek. A Reggel munkatársa úgy értesül, hogy mivel az állam a jövőben egyáltalában nem szándékozik bérházakat építeni, a legközelebbi időben

ujabb kétmillió aranykoronás, a mostanihoz hasonló amortizációs kölcsönt bocsát a vállalkozók rendelkezésére

és azokba a házakba, amelyeket ebből a pénzből építenek föl, előreláthatóan május elsején szintén be lehet költözni.

vett első kölcsön? — kértem.

— Igen, az, ott kezdődött a zavar — feleli Lajos báró —, a megindított kölcsöntárgyalásainkat az a „vaktak” perze tulzoltan színezve a piacra hozta. No de ma

már túl vagyunk rajta, a cég mindent és mindenkit kifizetett, nincsen hitelezőnk.

Közvetett előidézője pedig a bajoknak a banküzleti tevékenység volt, sokat hitelezünk ki és mint másoknak, nekünk is

sokan nem fizettek.

Ezt nem lehetett előrelátni, ellene védekezni sem. A mai gazdasági kőos csinálta...

— Azt mondják, báró ur a fia kedvéért vette föl a banküzleti tevékenységet a cég üzletkörébe?

Lajos báró elérzékenyül és úgy felel:

— Ez igaz. De ez magától értetődik, mindenki a gyereke és családja érdekében cselekszik. A gazdasági helyzet hozta magával, hogy aki banküzlettel foglalkozott, azt veszteségek is érték, hiszen itt országos összeomlások vannak,

mi is veszítettünk, de ezek a veszteségek nem voltak oly nagyarányúak, amint mondják és talán némelyek szeretnék föltüntetni.

A cég most telikvidálja üzemet és az altak be vannak fejezve.

— Hogy elmennek Magyarországból?...

— Ugyan, kérem — mondja Lajos báró —, miért mennének el, szó sincsen róla, fantázia kitalálás az egész.

Még néhány szót mond a báró a jövő kilátásairól, jobb időköt lát és úgy gondolja, hogy a gazdasági kőris mélypontján túl vagyunk. Mosolyogva allud egy külföldi lap cikkére, amely a Schossberger-ház összeomlásáról beszél.

— Összeomlás — mondja —, nevetséges. Hogy veszítettünk, ez igaz. Hogy mennyi maradt? — ez nem tartozik senkire. Marad, nyugodtak lehetnek...

Nyugodt vagyok, báró ur.

Balla Ernő.

6 szobás lakást keresek modern házban, minden komforttal a Terézvárosban

esetleg 3 szobás modern lakás cserével. Ajánlatok „Második emeletig” jellegűre A Reggel kiadóhivatalába küldendők

RÓTH BANK

Budapest, Vilmos császár-ut 45. sz.
Alapítva: 1906. évben

Készpénzt kihelyezük első helyi jelzálogbiztosíték mellett
fővárosi és környékbeli házakra, ugyanezenek kőzkatmentesen s logívredelmében gyümölcsöztetjük. Törlesztéses és kamatozó jelzálogkölesönöket folyósitunk mezőgazdasági földbirtokokra, bér- és családi házakra
Pénztári órák: 9-től 5-ig

Gyermekek Boldog Otthona

KRÜDY GYULÁNE Hűvösölgy, II. Páfrány-ut 7. szám (83-as villamosal). Telefon: Zuglói út 61. Elváltat már két éves kortól gyermekeket nevelésre és üdülésre. Különléges hízókurák. Vészhelyzény gyermekek áldása. Alindó orvosi ellenőrzés I Nyári sportok, gyógytorna, fürdőzés, homokstrand. Nérsékeit árán. Tudakozódi bármikor!

„Végzetes volna, ha a trianoni gyász Niobe-pózában megmerevednénk!”

A magyar ipar parlamentje vasárnap válaszott a cseh vámhadiúzenetre. Hegedüs Lóránt azt mondta, hogy ma csak az a gyár megy jól, amely szekrényeket csinál a zálogházaknak

(A Reggel tudósítójától.) A magyar ipar parlamentje vasárnap délelőtt panaszolta el nyomasztó bajait a Gyász huszonegyedik rendes közgyűlésén. A közgyűlést, amely a Gyáriparosok Országos Szövetségének jubiláris esztendőjébe vezet,

Hegedüs Lóránt

nyitotta meg nagyhatalmú beszédével:

— A magyar gyáripár bebizonyította ugyan életképességét, mégis a jövő elé nem nézhetünk szorongás nélkül. Nagy büszkeségünk, a malomipar ma kapacitásának alig egytizedét tudja kihasználni, tönkrement a petróleumipar, erősen hanyaglott a vasipar és az építőipar halott. A magyar ipar ilyen szörnyű stagnációja sorvasztja a magyar középosztályt. Egy gyáriparos barátom mondotta legutóbb, hogy neki jól megy, mert szekrényeket csinál a zálogházaknak. Kétségtelen, hogy ennek az állapotnak első és legfőbb oka Trianon.

A trianoni szerencsétlen béke káros, nemcsak Magyarországra, hanem egész Európára, sőt volt ellenségeinkre nézve is.

Ók, akik azt hitték, hogy győzők, most érzik, hogy szintén legyőzöttek. — érzik, hogy nem lehet egy ilyen természetű és egységes gazdasági területet, mint amilyen a Kárpátok medencéje, darabokra vágni. Az ország összehangoltsága maga után vonja a lelkek összehangoltságát,

miazmakkal van feltéve politikai, közgazdasági és felekezeti életünk.

Amíg ezen nem segítünk, a külföld elkerül bennünket. Presztizsokból a külföld kap tőlünk kenyeret, a magyar iparosostály számos tagja pedig kivándorolni kényszerül. Az agrárüzemből a túlságosan elszaporodott agrárpopuláció élnek.

A magyar gyáripár a mezőgazdasággal és kereskedelemmel egy frontot akar alkotni a cseh vámtárgyalásoknál.

Hogy mi fog történni a cseh-magyar vámkonfliktusban, ez Benes kezében van. Elismerem az ő érdemeit, Benes új hazát teremtett népének, elérte, hogy a háború alatt Amerikában két kormány legyen, egy amerikai és egy cseh kormány. „Self government” — ez volt Benes érdeme, de nagy hibája volt, hogy a felvidéki tótokat és ruténeket belekapcsolta új országába és ez Csehország tragédiája is. Most ismét egy nagy eszmélet jön Benes, a kelet-európai Locarno gondolatával, de ezt újból egy nagy hüba kíséri: a cseh vámtarifa. En nyíltan megmondom, hogy

nem lehet kelet-európai Locarno akkor, ha a gyár akarják ütni a magyar gyáripárt.

Tudnunk kell, hova megy az a rengeteg adó, amellyel a kormány oly rettentően nyom bennünket. Hova megy a sok pénz, amikor a tekintetes urak napról-napra szegényebbek és a nagyságos B-listások azon gondolkodnak, melyik utra menjenek, Amerikába-e vagy arra, amely a Ferenc József-híd tulajdonosától indul. Tiltakozunk az ellen, hogy — az állam megbontsa a közszállítási szabályzatot és másnak, mint a magyar iparnak juttasson munkát. És ha a munkásbiztosításról van szó, akkor ki-mondom,

munkát kell biztosítanunk: ez a legjobb munkásbiztosítás a világon.

Bányáink és gyáraink több munkást tartanak, mint amennyire szükségük volna, ez mutatja a magyar gyáripár szociális érzékét. Amikor a munkások és munkaadók együttműködését kívánják, eszembe jut, hogy ebben a tereben csatált el a munkaadók és munkások megbírói együttesen a kolozsvári munkásbiztosító pénztár egy sikeres tiszteletelőjét, akit Kun Béának hívtak. Huszonegy év munkája füz össze engem — így fejezte be meghatót hangon beszédét Hegedüs Lóránt — Gratz Gusztáv és Fenyő Miksa barátaimmal. Szeretnénk jó lélekkel menni az új, jubiláris esztendőbe! Gyuljon ki a régi láng, a munka perzselő lángja és fűzze össze a magyar éjszakát a ma-

gyár jövővel. Chorin Ferenc elnökünk nevével és szellemében a közgyűlést megnyitom.

A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitóbeszéd után bejelentette Hegedüs Lóránt, hogy az elnökválasztó közgyűlést ősszel tartják meg és fölkérte

Fenyő Miksát,

terjessze elő jelentését a szövetség múltévi működéséről.

— Keresnünk kell a kivezető utat — kezdte Fenyő — abból a sötétségből, mely egyformán vigasztalan, akár közgazdasági, akár politikai, akár társadalmi életünket vizsgáljuk.

Mindenünne a vigasztalanság Meduza-feje mered felénk.

Szép dolog, hogy a „Híszkegy” ott szerepel nyilvános gyűléseinken, de mégis

végzetes hüba volna, ha a trianoni gyász Niobe-pózában megmerevednénk.

Mindenütt, egész Európában igyekeznek helyreállítani a háború előtti nagyszerű termelési gépezetet,

csak mi nézzük tétlenül, ölbégett kezekkel,

hogy Ausztria milyen ranaszokodással igyekszik kitolni egy megköfött kereskedelmi szerződés életbeléptetését és Csehország milyen vámháborúra készül ellenünk. A magyar államhatalom pirrhuz győzelmet aratott az államháztartási rendbehozatalával a magyar közgazdasági életben és

a kormány a szanálással az ország valószínűsége anémiaját idézte elő.

Most az államnak teljes erejével kellene a magángazdaság megsegítéséhez hozzáfogni. Helyeslünk a kormánynak minden cselekedetét, mellyel a mezőgazdaságot támogatja, de hiába ajánlottuk, hogy az államvasút és a posta vegyenek föl külföldi kölcsönt és ezzel állítsák talpra a magyar ipart és kereskedelmet. Azt felelték, kerülni kell a könnyelmű

adósságszínalást és aminek a gyáripárban el kell pusztulnia, csak pusztuljon el, sőt azt csinálták, hogy „Was fällt, das soll man stossen!” Ezzel

a közgazdasági biesérdizmussal kiheztetésre ítélik a gyáripárt.

Még anekétek tartását sem sikerült elérni. Lehetetlen, hogy egy személy két fontos tárcát töltsön be és

a magyar gyáripár a fölösleges órákban elintézendő műkedvelés

legyen. Nem mondhatunk le Oroszország fogasztóképeségéről és az orosz kivitel kiéptetéséről. Csehországnak azt feleljük, hogy

keleti Locarnót mi csak a trianoni határok revíziójának kötünek. Szomszédainknak le kell mondaniuk arról, hogy a kisebbségi jogtalanság kenyerét etessék kétféle magyarral.

Nem tudom, a magyar kormány olvasta-e a „Pressé”-ben, ahonnan a cseh vámhadiúzenetről is értesült, hogy világgazdasági konferencia készül. Mi azt akarjuk, hogy ezen a magyar ipar érdekeinek hangot adjanak. A miniszterelnök ur és talán a kereskedelemügyi miniszter ur is

vidéki visszavonultságban

töprengenek a magyar közgazdaság talpraállításán. Így lehet Szent Agoston irataiba elhelyezni, vagy Hégló folyóvizját tanulmányozni, de a gazdasági életet csak velünk egyetértve és együtt dolgozva lehet talpraállítani.

Fenyő Miksa nagy tapsal fogadták beszéde után

Gratz Gusztáv

emelkedett szólásra:

— A közvélemény még nem látja be, hogy aki a magyar gyáripár érdekeit szolgálja, az az ország érdekében cselekszik. Előzőt azt mondták, szerezz vagyont és lesznek barátaid, ma azt lehetne mondani, szerezz vagyont és mindenki ellened fog áskálódni. (Félféltások) „Még ha el is vesztetted!” En a nyugathoz való gazdasági közeledést propagáltam, de

a felénk nyújtott öklöt simogatni nem szabad.

A magyar iparból kell kikerülnie az erős magyar közpöszállítlynak, az ipar képviseli a józan gondolatát a közgazdaságban és a politikában.

Szekély Béla, Pich Jenő és Hauser Artur fölszólalása után Hegedüs Lóránt köszönetet mondott a sajtónak.

Rerrich Elemér, belvárosi bankárt, akit családja a Schwartzerbe szállítottott, följelentették a hitelezői

(A Reggel tudósítójától.) Az elmúlt években a Petőfi Sándor-utca 3. számú pótlóban volt jölnő bank- és pénzügyüzlete Rerrich Elemérnek, egy régi budapesti család tagjának. A konjunktúra idején az üzlet virágzott és tőzsdégyűléseken kívül kospénzüzletekkel és pénzek kihelyezéssel is foglalkozott. Amikor a viszonyok változásával megcsappant a forgalom, Rerrich, hogy kiadással csökkentse megsemitte üzletét és a Bástya-utca 15. szám alatt levő lakásán fogadta továbbra üzleterejét. Az utóbbi időben csak kölcsönök közvetítésével és pénzkihelyezéssel foglalkozott és

ügyfeleinek leginkább csak váltókat adott fölértéskül

Junius végén több ügyfele megjelent nála és

MOHAI

ÁGNES

természetes szénsavas ásványvíz.
Minden vendéglóban, kávéházban
1/2 liter 4000 korona

július elsejére fölmondta a nála elhelyezett összeget. Rerrich mindenkinek megígérte, hogy elcséj visszafizeti nála elhelyezett tőkét. Elcséj a kliensek Rerrichet nem találták iradáiban és családjától az a fölvidékosított kapták, hogy Rerrich Elemér megbetegedett és kórházba szállították. Azok, akik elsejére várták pénzüket és azt veszedlemben látták, nyomozni kezdtek és megállapították, hogy

Rerrichet magánorvosi bizonyítvány alapján a családja szállította autón a Schwartzer-szanatóriumba.

Erre fölben a főkapitányságra siettek és följelentést tettek Rerrich ellen, mert attól tartanak, hogy csak azért vonult be a sanatóriumba, mert kötelezettségének nem tud eleget tenni. A Rerrich-család az érdekelteket dr. Molnár Dezső ügyvédhez utasította, aki rendezni kívánja a tartozásokat, a rendőrség azonban a följelentések alapján megállította a nyomozást, hogy Rerrich Elemér betegsége nincs-e összefüggésben hitelezőinek követelésével.

Mayer miniszter szerint három nap óta sokat javult a termés

(A Reggel tudósítójától.) Mayer János földmívelésügyi miniszter vasárnap délután a ma megjelenő rendkívüli termésmegjelentést tanulmányozta és a referátumok alapján megállapította, hogy

a terméskülátások mintegy tizenöt százalékkal rosszabbodtak az utóbbi két hét alatt.

A földmívelésügyi miniszternek az a véleménye, hogy a legutóbbi három nap alatt renkívüli sokat javult a termés, ez a javulás azonban még nagyobb mértékű lett volna abban az esetben, ha az esős időt nem meleg váltotta volna föl, hanem hűvös, szeles idő következett volna.

Reinhardt-társulat

hétfőn és kedden a

Magyar Színházban

Bethlen miniszterelnök ma délelőtt érkezik Kenderesről Pestre és délután tovább utazik Inkepusztára, hogy megkezdje kéthónapos szabadságát

Vasárnap csak három miniszter volt Budapesten

(A Reggel tudósítójától.) Bethlen István gróf miniszterelnök Kenderesről, ahol néhány nap óta a kormányzó vendége, ma délelőtt érkezik vissza Budapestre és

ma délután újra elutazik, hogy megkezdje kéthónapos nyári szabadságát.

A déli órákban átadja a miniszterelnökség vezetését Vass József népjóléti miniszternek, ezután nyomban elutazik inkepusztai birtokára és ott marad egészen szeptember elsejéig. Ertesülésünk szerint a miniszterelnök távolléte alatt is állandó érintkezést tart fenn a kormány tagjaival, minden fontosabb problémát személyesen tárgyal meg s evégből konkrét esetekben Inkepusztára magához kéri a szakminiszte-

reket.

A kabinet tagjainak többsége egyébként már szintén megkezdte nyári pihenését.

Rakovszky Iván belügyminiszter ezidő szerint Halason tartózkodik s onnan nagykovácsii birtokára megy nyaralni. Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter vasárnap kezdte meg szabadságát és elutazott Budapestről. Pesthy Pál igazságügyminiszter uzdi birtokán tartózkodik és távol van a fővárosból Walkó kereskedelemügyi és Csáky honvédelmi miniszter is, ők azonban hivatalosan még nem kezdték meg nyári szabadságukat. Mayer János földmívelésügyi miniszter a termsé betakarítása előtt nem kezdi meg nyári szabadságát.

Meszlényi Adrienne

fiusra vágatta talpigérő, híres aranyhaját és tolószéken viteti magát a jazz-bandhez

Az egykor ünnepeit sporilady és művésznő színpadi multijáról, versenysisztőljáról, Szemere Miklósról, Festetich Taszilórról, a ferencjózsefi korszak legszebb napjairól, súlyos betegségéről és végrendeletéről

(A Reggel munkatársától.) A Gellért-szálló halljában nagy föltűnést kelt az a szőkehajú, disztintív hölgy, akit tolókoszin visznek le a jazz-bandhez. Nagy társaság ül asztalánál, mert a hölgy, így betegen is, minden héten megtartja táncos jour fixjét, bár maga egyetlen lépést sem tehet. Amellett, hogy tolókoszin énekel a jazz-bandhez, most még azzal is meglepte társaságát, hogy bokáig érő, híres, szép aranyzőke haját tegnap levágatta fűsra.

Az a hölgy, aki betegségben is ennyire jukkernő, maradt — a híres Meszlényi Adrienne.

Az aranyzőke művésznő Budapest boldog fénykorában, a ferencjózsefi korszak legszebb napjaiban a nemzet legelső színpadán a szépséges szalonadámákat és a vénszi nimfákat alakította, a híres Blaskovich-, Szemere-, Uchritz báró- és Péchy Andor-sportéjában

Mr. Adrien néven maga is futtatott

dijnyertes lovakat. Ma súlyos betegség fekszik Gellért-szállodai lakosán. A mult szép emlékével kopogtatott be Meszlényi Adrienne ajtaján.

— Szabad! — mondta a még mindig szőke hang és az évektől, betegségtől ma is érintetlen szempár reámszegezte kék tekintetét. Hegyivizek sok rétege ilyen kék-zöld fényű és átlatós; ilyen hívós, ilyen derűs. Nekünk, ős budapestieknek, emlékünken él egy karesu és mélys izmos szőke nő, amint a Nemzeti Színház szuffitái megvilágítják királynői termetét, határozott homlokát és mélyen gyűrűs kék szemét. Ez ő. Azután fölgyullan a multból egy másik kép, egy fekete Girardi-kalapos, angolruhás szép nő, aki a Szent István-díj lefutása után a tribün előtt beszélget a Nemzeti Kaszinó és a Joekeyclub szürkecilinderes, fehér-szegfűs uraival... Ez is ő. Az emberek mutogatják egymásnak:

— Nézd, a szép Meszlényi! A miszter Adrien, a fehértestű sárgaujjas istálló tulajdonosa. És aki mellette áll, az a tatár kán, az Szemere Miklós, aki Meszlényi nagy tisztelője...

Es most, ahogy

vasárnap délelőtt itt ülök betegágya mellett,

fehér gyöleslepedők takarják be válgit. Csak gyönyörű karja pihen kint, födetlenül. Fejét magasan alátámasztják a párnák. Napbarnított arca meglepően élénk és friss. Bokáig érő híres szép haját már nem láthatom.

Vendéglői és kávéházi berendezések

billiárdasztalok,
 kőterem, kert szőkek és asztalok. Alpakka és kinnasztútt evőeszközök, valamint az összes alpakka árak nagy választékban

Legutolsóbb órák!
 Költőegyetem, árjegyzék díjtalan!

FRIED Zsigmond és Fia
 Budapest, VII., Király-u. 39

Szemere Miklós, aki nagyon jó barátom volt,

egy alkalommal visszajött Angliából, ahol megismerkedett miss Langstrayvel és közölte velem, milyen megfelelő dolog, ha egy en vogue művésznök versenystállója van. Rábészelt és megbízásomból ő vásárolt nekem lovakat. Nagyszerű szeme volt Szemerének. Nagyon olcsón vette lovaimat és igen nagy díjakat nyer-

tem velük. Olykor hét lovam is volt egyszerre. Fehér test és rózsaszínű ujj, vagy fehér test és kénssárga ujj...

— A Nemzeti Színházban 1913-ban kértem nyugdíjaztatásomat. Akkor kezdtek ugyanis elsőben sokallani gázsimat. Pedig olyan szerepköröm volt, amely nagy tolettelreviselt járt. Nem hagytam magam lepitenni. En nem ismerem azt, hogy vissza. Kileptem barátságával és

a színházra testáltam értékes garrodómat.

Még abban az esztendőben átmentem a Vig-színházhoz és Faludi Gáborral kötöttem évi 10.000 aranykoronára szóló szerződést. En hoztam el nekik Flers és Caillaudet „Zöld frak”-ját Párisból, de amikor a magamnak szánt szerepet mégis Varsányi Irénnek adták, kileptem, nyugdíjjal a színház kötelékéből. Mostanában azzal foglalkozom, hogy végrendeletet írjak.

Munkás-utcai házamat szegény művésznök számára alapítványul,

egy másik házamat a cserkészekre hagytam. Nagy rokonságom van, azokról is kell gondoskodnom... Hogy pedig nőbb, egyénibb dolgot mondjak bucsuzólul: kedvenc vírágom a gyöngyvirág és parfümöt sohasem használtam, csak eau de Cologne-t. A háboru után még megtanultam az összes modern táncot és energiam olyan, hogy

ágyból, telefonon intézem összes ügyeimet.

Olykor egész napon át telefontálok, mert még nagyon sok dolgot kell elintéznem és mindent alaposan.

Mámoros szavak és regényes emlékek helyett ezeket mondotta Meszlényi Adrienne.

Dénes Zsófia

Siralomházban az újságírók

Két év óta a magyar újságíró ajkán szóltat meg mindazok fájdalma, szomorúsága és kétségbeesetése, akiket a nagy gazdasági föld-rengés kilendített kenyérkereső állásukból és a bizonytalanság örvénye felé sodort. A magyar újságíró szavában kapott hangot a csüggedés, reménytelenség, amely némán sirt a B-listások szemében, valahányszor a véshír remegtette meg a sziveket, hogy az állami hivatalokban, a fővárosnál, bankokban, kereskedelmi és ipari vállalatokban ártatlan emberek halálós ítéletet írtak alá. Mentésére sietett minden haldoklóknak akkor is, amikor a hullámok már őt magát is pusztulással fenyegettek. De még a rája leskelődő védelelem perceiben so gondolt önmagára. Szenvetett, nélkülözött, de lelkét, belső világát sose vetkőzte póréra a nyilvánosság előtt az igazi magyar újságíró. De a viszonyok könyörtelensége végre megroppantotta nemes görgjét, hajlíthatatlan önéretét. Egy pillanatra félrehuzta a függőnyt és föltársa összeomlásnak induló világát. Hatvannégy újságíró került tegnapról mára B-listára. Hatvannégy a legjavából, köztük olyanok is, akik nemesek az újságírásban, de a tudományban és irodalomban is értéket jelentenek. Az újságok üzeme meg nem akad, ezeknek az értékeknek a vesztességét, az igazi újságírótól pótolja a gyorsíró és gépiró. Es voltaképpen ebben nyilatkozik meg nemesek a magyar újságíró, de a magyar értelmiség tragédiája is. Az újságíró, aki szívvel, lelkével, tudásával, meggyőződéssel, józisével és erkölcsi felelősségének teljes latbavetésével állott a közönség szolgálatában, kiszorította az újságírás nem hivatalosnak, de szimpla kenyérkeresetnek tekintő olesó fiatalok gárdája. Legelső sorban persze Trianonnak köszönhetjük ezt is, Trianonnak, mert a harmadára lefogytakozott olvasóközönségből nem telett az értékebb újságírók foglalkoztatására. De Trianon társat kapott egy fékevesztett versengésben. Ez a versengés nem az olvasó szellemi igényére, hanem nyereséggyűdúra volt alapozva. Bizonyos, hogy ezek az értékek a saját mai „fügetlenség” mellett nem is nyilatkozhatnák meg és így nem is bizonyos, hogy az újság azért szolgálja ki rosszul a közönséget, mert a közönség nem kíván jobbat, vagy pedig azért szolgálja ki rosszul, mert a politikai hatalom nem enged meg jobbat. Lássuk hát az igazi okot: adják vissza a sajtónak szabadságát, függetlenségét, adják vissza a szellemi verseny lehetőségét és meglátsuk, nem utrad-e ránk a saját reneszánszával együtt az újságírók reneszánsza is.

MICHELIN PNEU
 autófűszerelések

Nagy József
 Telefon 21-97 VI, Andrássy-ut 34

HIREK

Két öreg angol vers

The rainy day

— H. W. Longfellow. —

De hideg van, de sötét van, de nagy szomorúság
Eszik az eső, a szél vonít és nincs semmi újság
A vadszőlő idekint a falat verdesi éllel
Az esővízes hordó teli lesz falevéllel
De hideg van, de sötét van, de nagy szomorúság.

Hidegség az én életem meg sötétség meg szomorúság

Eszik az eső, a szél vonít, semmi de semmi újság.
Gondolatjaim szegények odacsapódnak a múlt falához

Ebben a szélrohamban a remény síkolt, a remény haldoz
Hidegség az én életem meg sötétség meg szomorúság.

Maradhass te kínos szív te, sbeded fel ne vérezd
A fellegek felett sűt a nap, kérlek egy kicsit érezd!

A te históriád barátom mindenki históriája
Az ember évszakai rossz eső nagy szél jaj mennyi járja

S mindenütt hideg van, sötét van s ilyen szomorúság.

Fordította Szép Ernő

Oh, days of outh

— Thomas Moore. —

Felhő mögül mosolygó szép napok
Ó mint zavarjátok szegény szemem
Ha már az ifjúkor fejtét kapott
Miért az emlék élni kénytelen?
Bolondíthatok engem bolond remény
Nincs itt öröm már, érzem én,
Nem adhat már az élet semmit oly vidámat
Mi édes vón mint ifjan volt a bánat.

Ködsz sétány visz a halál felé
Szemöldököm boncolja téli szél
Ó május fényes napja nézel-é
Ez őrre itt, ki még érez, hisz éll!
Kint és fájdalmat nem hánnyok fel én
S nem, nem kell rózságyó elem
Csak azt nyögöm hogy öröm már nem is kínálhat

Oly édességgel mint az ifju bánat.

Fordította Szép Ernő

A hirlapíró panaszkönyvéből

(Levél a szerkesztőhöz)

Emlékszel azokra a eugoseipőcs, kiültmadragos, pápaszemes hirlapírókra, akik valaha a pesti szerkesztőségekben üldögéltek az íróasztalaik mellett, oly állandósággal, tekintélyvel, függetlenséggel, hogy papírossal bélelt karosszékből a halál sem mozdíthatta el őket!

Emlékszel a régi redaktorokra, akik télenyáron kalucsónban és esernyővel jöttek a munkájukhoz, mindig mérések voltak valamelyik fiatal munkatársra, a belföldi vagy a külföldi politikára, a kiadóra, nyomdászra, Gyulai Pálra, mert anyagi függetlenségük és a diadalmas sajtószabadság védelme alatt lehettek idealisták! Azt lehetne mondani, hogy a hirlapírói pálya folytatásához éppen olyan szükség volt az idealizmusra, mint akár a mindennapi tanulásra. (A legjobb lexikonokat éppen a volt hirlapírók írták.)

Emlékszel a megfélemségetett szerkesztő urra, aki azon törte a fejét, hogyan vehetne házaacskát — kis kerttel — valahol a főváros környékén, talán a Tiszvíselőtelepen és az Első Hazainál volt hitele, mert váltóit pontosan törlesztette! Zsebében ebédjegyzeteske volt a Kispálba vagy más divatosabb koszmába, szabója volt a Belvárosban, aki nem hagyta télikabát nélkül járni és a szerkesztőségi munka közben sohasem zaklatták anyagi dolgokkal, mert fontos volt, hogy munkáját nemes gondolatokkal eltelten, magasztos hivatása tudatában végezhesse.

Emlékszel, mily hallatlan tekintélyük volt

Ernyő · Sétabot · Ernyő
FRIED Király-utca 39 FRIED

a régi nagy magyar lapoknak, amelyeket a vezércikk első betűjétől a „nyomatott”-ig volt szokás elolvasni. A hirlapíró életprogramokat dolgozott ki magának, amikor egy nagy lap íróasztalának oldalán először verte ki a pennáját. Hirlapokra terjedő tanulmányokba kezdett a közönyvnyárakban, vagy az antikváriusoknál, mielőtt lapja számára egy cikksorozatot kipendített, — de voltak tervei, tennivalói, elgondolkodásai a következő évekre is, mert az volt a dolga, hogy nevelje, tanítsa, fölvilágosítsa az egymásután következő magyar nemzedékeket — és bár személy szerint alig mutatkozott az életben, még névtelenül megjelenő cikkeivel is mindig a nemzet ügyének használt. Azt hiszed, hogy ez a régi idealista valaha gondolhatott arra, hogy egyszer csak elhúzzák a keze alól az íróasztalt és azt mondják neki, menjen más pályára?

*

Ha egyszer — mint a vigé álmában Dickens felejthetetlen regényében meglétnének a régi postaszekerek az egykori pasasérokkal —, ha egyszer egy éjszakára átvénnek helyüket a hajlottlábú íróasztalok mellett a régi hirlapírók (akik manapság) körülbelül szentté váltotaknak számitanak), bizonyosan nagyokat nézének mind ama változásokon, amelyek az idejük óta a hirlapírás átalment. Bizonyára a kor haladásával modernbb lett a hirlapírás is, de mennyi minden értéket kellett földőzödni ennek a modernségnek! Föl kellett áldozni azt a biztonságot, amely az 1848-iki törvényeink értelmében ugy vette körül a régi hirlapírókat, mint az angyalok palástja. Szabad volt igazat írnia, amint ezt már Deák Ferenc is javasolta. A modern versenyben le kellett mondani anyagi bátorságáról, mert napról-napra olesőbb lett az emberélet és az emberi munka. Mindinkább visszakanyarodott a hirlapírás szelleme ahhoz a száz esztendő előtti korhoz, amikor a szerkesztők még nagy botokkal jártak, hogy ellenségeik és munkatársaik ellen védekezhesseken. Mindig többen jöttek a pályára a kábult fiatalok, szegénykéék, akik ezt a pályát tartották legkönnyebbnek anyyi bezárt pályáért között Magyarországon... akik, bizony, kénytelenek verébürséséggel fölkapkodni a morzsákat is.

*

Nehéz dolog néhány sorban megírni azt a folyamatot, amelyet a magyar sajtó tett meg napjainkig. Könnyvet kellene erről írni. Csak a napi bizonyosságot látjuk most végké kiábrándult tekintetünkkel, — a hirlapíró beállott sétáni a Béliástas végtelen, a horizontig érő bucsujárásba.

Kirády Gyula

— A Meteorológiai Intézet vasárnap jelenlése. A budapesti Meteorológiai Intézet vasárnapi jelentésében a következő időprognózist közli: **Változó felhőzetek, helyi zivataros esők várhatók, esetleg némi hóesőkkenések.**

— Sas Náci temetése. Vasárnap délelőtt temették el a rákoskeresztúri temetőben Sas Náci, a népszerű dalköltőt. A temetése nem volt ünneplés, nem volt cigánybanda, amely a nyitott sírnál sírálta volna Sas Náci legszebb nótáját. Csak a megjelentek nagy tömege tette impozánssá a gyászszertartást. Több mint négyszáz-an kísérték utolsó útjára Sas Náci, közöttük színesek, művészek és egyházi felelősök is. Dr. Weisz főrabbi megrázó beszédet beszélt. Utána Szentiványi Kálmán az artisták nevében szolt pár bucsusztót és végül a Vakok Menhelyének igazgatója mondott utolsó istenhozzátot a vak gyermekek nevében, akikhez Sas Náci rendszeresen eljárt mesélni. Kifelelémet az egyik koport cigánygyerek halkán dudolt maga elé valami szomorú, vágódó melódiát. A Sas Náci utolsó dalát...

— Keresnek egy rejtélyes körülmények között eltűnt pénzbeszedőt. Három hét óta különös eltűnés foglalkoztatja a rendőrséget. Schille Aladár, aki egy féhéreműtészítő cég pénzbeszedője és a Haris-köz 6. számú ház viccházmasterje volt, három hét előtt több-millióval a zsebében eltűnözött hazulról és azóta nyoma veszett. A rendőrség megállapította, hogy Schille legutóljára a Sárkányutcai Köch-vendéglóban látták, ahol megismerkedett egy idegen emberrel. Ez az idegen vezette el a koszmából itás állapotban Schillét, de hogy hová, azt senki sem tudja. A rendőrség az a föltevés, hogy az idegen látva a Schillénél levő nagy összegret, esetleg elvette láb alól a pénzbeszedőt és ezért a detektívek keresik azt a férfit, akivel Schille legutóljára együtt látták.

VESZÜNK és esetleg hasznossal **ELADUNK**
TELEFON József 103-68 TELEFON József 103-68
régiségeket, antikbutort, keleti és nyugati szönyegeket
ANTIKART RT (Igazgató: STERNBERG) Doh-u. 31, Kazinczy-u. sarokútló

— A hivatal. Ha azon esodálkozol, kérlek, hogy miért alkotnak a pesti villamos számára egyre **bonyolultabb jegyrendszereket**, holott minden más város villamosai egyszerűsödni igyekeznek ezen a téren, gondolj a **hivatatra**, amely nem lenne, ha nem adódék részére elvégzendő munka. Képzeld el, hogy hány család-apa kerülne B-listára, ha nem lenne többé kitalálhiváló, a sárga, kék, zöld, fehér és vörös jegyek, az ölelkező és szűzies szakaszok és az egyszeres, kétszeres, többszörös és viszonylagos átszállók szövevényében ha kissé el is keserednél, gondold meg, hogy egy **hivatal** és ebben egy **szeg hivatalkok él abból, hogy ezt ki-gondolja és továbbfejlessze**. Tudjuk, hogy az országot csak az mentheti meg, ha minden egyszerű lenne, akkor annyi hivatal lenne nélkülözhető, hogy ettől megriadtan inkább a **hivatalokat tegyék nélkülözhetetlenné** azáltal, hogy nem az elvégzendő munkára szervezzük a **hivatalt, hanem a hivatalra bízuk, hogy elvégzendő munkát gondoljon ki magának.**

— Eltűnt festőművész. Ifj. Németh Sándor mezőkovászházi születésű 27 éves festőművész vasárnap megnászonyához intézett levelében bejelentette, hogy **öngyilkos** lesz. A rendőrség keresi.

— A Dunába ugrott egy vízszálati fogoly, aki a cserkész-jambore előkészítő munkálatainál dolgozott a Népszigeten. Az upesti Népszigeten az árvíz ellenére nagyban készített elő a nagy cserkész-jamborét. A különböző munkálatok, tribünök és emelvények fölépítésére kivézényelték a **Markó-utcai fogház vízszálati foglyait**, akik megfelelő örzet mellett dolgoztak vasárnap is a Népszigeten. Délélt 11 óra tájban kiáltozni kezdtek a dolgozó foglyok, mert **egyik tőrüket hirtelen a Duna habjaiban látták meg, amint kétségbeesve viaskodott az árvál**. Nyomban segítségére siettek, de a földoklót megmenteni nem tudták, mert elmerült és már csak a holttestét húzták ki. A vízbeült Török Tibor 30 éves baromfiavőgő, aki Pesten, a Ludoviceum-utca 16. számú házában lakott és vízszálati fogságát töltötte a Markó-utcában. Senki sem látta, hogy Török Tibor hogyan került a vízbe, minden valószínűség szerint egy örzetelen pillanatban öngyilkossági szándékából ugrott a Dunába.

— A demokráta nék vasárnap nagygyűlése a központi demokráta körben. A nagygyűlésben öszegyütt demokráta női szervezetek vasárnap beszámolóitól és Dr. Baracs Marcell elnökasszony beszolt a szervezkedés munkájáról. 22 kerületben szervezkötek az asszonyok, 17 kerületben pezsgő élet folyik, 5 kerület meg fokozottabb kiáptitásra szorul. Elhatározták, hogy az öszel szociális tanfolyamot, politikai propaganda- és kulturálatanokat rendeznek. Baracsné fölolvasta Vázyonyi Vilmosné levelét, amelyben köszönetet mond a párt asszonyainak kifejezett részvételiért és távolmaradását kimentti. Dr. Bródy Ernő mondott ezután néhány lelkesítő, buzdító szót a demokráta asszonyoknak. Fölszóllaltak még dr. Jeszenszky Gellértné, dr. Bródy Ernőné és dr. Szent-irmay Imréné. Dr. Heidlberg Márton főpénztáros a vagyoni helyzetet ismertette. A titkári jelentés kimutatása szerint a nőszervezeteknek 500 tagjuk van. Ezután a kerületi elnökök tették meg jelentésüket a kerületben folyó munkáról.

— Szerdán érkezik Pestre a Duna negyedik árhulláma. A dunai vizállás Budapestnél a földmívelésigyi minisztérium vízrajzi osztályának jelentése szerint vasárnap az esti órákban **570 centiméter volt**, a kulmináció óta tehát **68 centimétert apadt a víz**. A rohamos apadás azonban a vasárnap délután érkezett jelentések szerint **nem fog tartósan bizonyulni**. Passau és a Rába torkolatánál lévő Dunaremete község között a **Duna állandóan árad** s miután a Dunának ezen a részén kulmináció még nem következett be, pontosan nem lehet tudni, hogy az **újabb, negyedik árhullám mikor érkezik el Budapestre**. Ha a Duna felső szakaszán az áradás tovább nem tart, ugy bizonyra vehető, hogy az újabb árhullám szerdán ér ide és nem fogja meghaladni az eddigi kulminációt, a 6 méter és 90 centiméteres vizállást. Cseh területéről érkezett jelentések szerint a Duna csehországi mellékfolyói **apadnak**; a jugoszláv területen a Duna eszupán egy helyütt, a Dráva torkolatánál **apad** rohamosan. Jugoszlávia több területén azonban **gátszakadás történt és mintegy 40.000 holdnyi terület áll víz alatt**.

Lukács és Pásztor
IV, Egyetem-u. 11 (gróf Károlyi-palotával szemben)
főloszlik
Férfiing *Pyjama, gallér, nyakkendő, női és férfiharisnya, kötött mellény, pullover, fűrdőruhá, esernyő, zsebkendő és női felhőnemű olcsó* **kiárusítása megkezdődött**

ZÁLOGCÉDULÁKAT kiváltok. Elszereket bárkinek drágábban veszek. Alapított: **Singer J. IV, Egyetem-utca 11.** 1896. Telefon.

— Nem pártzűbetséget, egységes ellenzéki pártot! Az időközi választások, majdnem kivétel nélkül, a ma uralkodó rendszer győzelmével végződtek. Vajjon az ellenzéki szellem hanyatlását jelenti-e ez a tény? Nem. Az ország túlnyomó többsége ellenzéki meggyőződésű, hiszen még a legkonokabb mungó sem állíthatja, hogy nincs ok az elégtelenségre, a panasza és a legkeményebb bírálatra. Mégis látjuk, hogy nem is félvezetett tömegek, hanem éppen az ellenzéki szavazók jóvoltából vezérletre hivatott egyéniségek közelednek a kormányzathoz. Zászlójukat nem hagyják el, hanem magukkal viszik: tehát meggyalázzák, elveiket nem változtatják meg, hanem tovább hirdetik: tehát elárulják. A polgárság pedig dermedt közönnyel nézi a nemzetgyűlési ellenzék tévója, bágyadt, celtalan küzdelmét, amelyben, sajnos, semmi rendszer, semmi átutó erő, semmi szuggesztio. Sőt, ami a legkiábrándítóbb, egymást marják, kisebbitik a kormány pártjának gaudiumára. Hiszen, szó ami szó, az ellenzéki ember ágyát nem rózsalevelekből veti meg a magyar közelet. Hiába tud, mert ismereteit nem érvényesítheti, hiába van benne tetterő, mert a munkásságra nem nyílik tér. És mégis!... Szabad-e lemondani hitünkéről, meggyőződésünkéről, reményeinkről? Hiszen nem mesterségből vagyunk ellenzékiek! Azt hiszitek, hogy kedvünk telik az opponálásban? Ugyan, ki ne akarna elégedett lenni? Kinek telik abban kedve, hogy, mint a temetőbogár, mindig a rothadásban turkáljon? Hát van abban valami jó, hogy lelkünk-et emésztük és idegszálainkat izekre tépdéljük. De mindencélfótt áll a kötelesség. A mai ellenzék pedig egy olyan kard, amelynek hiányzik a pengéje és ninesen markolata. Nem laza pártzűbetségre, de fegyvelmezett, bátor, az ország vezetésének átvételére hivatott egységes ellenzéki pártra van szükség. Amíg ez a párt nines együtt, élén a vezéregyéniséggel, akinek elhatározottsága, tehetsége, rátermettsége mindenek által elismertetik, komoly ellenzéki küzdelemről beszélni sem lehet...

— Ujjászervező a Manz nyíregyházi csoportját. Nyíregyházió táviratozzák: Tormay Ceell, a Manz országos elnöke ideérkezett, hogy ujjászerveze a szövetség nyíregyházi csoportját, amely az utóbbi botrányos események következtében szertessé vált. A közgyűlést Tormay Ceell nyitotta meg, utána dr. Kállay Miklós főispán felesége beszélt. Főszóvaltak még Lukács Béláné és Öllinger Béláné, akik hangsúlyozták, hogy a magyar haza ügyét csak erős öntudattal és lelkesedéssel lehet szolgálni.

— Vass József képviseli a miniszterelnököt a miskolci főispán beiktatásán. Mikszáth Kálmán miskolci főispán beiktatását kedden délelőtt 11 órakor tartják meg a miskolci városházán. A beiktatásán Bethlen miniszterelnök képviselőiében Vass József népjóléti miniszter jelenik meg, akit a kormány és a kormánypárt több tagja elkísér miskolci útjára. Kormánypárti körökben úgy tudják, hogy Vass miniszter Miskolcon naggyözsébszabású politikai beszédet fog mondani.

— A Kossuth-párti törvényhatósági bizottság tagok beszámolója az Angyalföldön. Vasárnap délután a székesfehérvári törvényhatósági bizottságának Kossuth-párti tagjai népes gyűlést tartottak Angyalföldön. Elsőnek Nagy Vince beszélt, aki a mult rezsim rossz gazdasági politikáját ismertette és követelte a főváros polgárságát terhelő súlyos adók enyhítését. Melha Armand arról szözlött, hogy a főváros vezetéseben Kossuth demokratikus elveit kell megvalósítani. Főszóvaltak még Kollmann Deszö, Tihanyi Kálmán és Treiber Márton.

— Szabodan beszélték az elfogott portugál politikusokat. Lisszabonból táviratozzák: A legutóbb letartóztatott politikai vezeteket újból szabadrábra helyezték.

— Temesváry Imre beszámolója. Temesváry Imre, a füzeshabonyi kerület nemzetgyűlési képviselője, vasárnap tartotta beszámolóját Füzesgyarmaton. A beszámológyűlést Nagy Imre közügyi bíró nyitotta meg, majd Temesváry tartotta meg beszédét, amelyben az ország pénzügyi helyzetéről beszélt.

— Százötvenezren vettek részt Prágában a vasárnapi szokolünnepon. Prágából táviratozzák: A szokolünnepek vasárnapi első napján mintegy 150.000 főnyi közönség jelent meg a Stadionban.

— Siófok az idén is a legkedveltebb magyar fűrdőhely. Siófokról jelenti A Reggel tudósítója: A szezon első szép vasárnapja még Siófokon is ritkán látott nagy közönséget vonzott a Balatonhoz. A kirándulók óriási tömege lepte el a kies, pompás szép fűrdőhelyt, amely igazán a világúrnó, magyarság életének királyi kápt. A Siofok az idén megköszönt a szezon, de Siofok az első nyári vasárnapval egyszerre megingat behozonyította, hogy pártalan szépséggel, a nagy fűrdőhelyek minden komfortjával és mégis olcsó árúval a legnagyobb vonzerőt gyakorolja a szórakozni, üdülni vágyó közönségre. A nagy érdeklődés mutatja, hogy Siofok az idén is a legkedveltebb magyar fűrdőhely. És az idén megingat sebb, mint volt. Ez a nagyomános fűrdőhely, mintha el lenne varázsolva, évrel-évre sebb és milderesebb riválisa lesz a külföldi diván-fűrdőknek. Az ismert siofoki üdülnő- és szórakozóhelyeken kívül a közönséget különösen kellenesen lepte meg a Fodor-féle sporttelep és a Délvási utátsa, amely a kirándulóvonatokhoz félóra vasúti jegyket bocsát ki.

„Nem félek semmitől,
mert én a viskóban éppen olyan boldogan tudok élni,
mint a palotában“,

mondja Hoffmann Mici, a legifjabb Wenckheim grófné

„Megmutatom, hogy, ha kell, 15 millióból is kijövök havonta s azért bárki megnézheti majd a háztartásomat.“ — „Külföldre utazunk, ott teledsünk le, egyszerűen, csendesen akarunk élni“, mondja az ifju férj, Wenckheim Lajos gróf

(A Reggel munkatársától.) A magyar főúri társaság a legnagyobb meglepetéssel értesült A Reggel mult heti számából a society-nak évek óta legizgalmasabb szenzációjáról:

Wenckheim Lajos grófnak Hoffmann Mivel, az ismert pesti beauty-val történt házasságkötéséről.

Hogy ezt a házasságot milyen elkésereedett harc előzte meg az ifju Wenckheim gróf és szülei között, annak részleteit tulontul ismeretesek. Ismeretlenek azonban azok az adatok, amelyek az ifju Wenckheim gróf édesatyjának, Wenckheim Dénes grófnak föltételei között szerepeltek arra az esetre, ha fiának meglehetősen benyolult ügyeit véglegesen rendezné. Ezek szerint a gróf hajlandó fiának

tizenkét milliárd koronát kitevő adósságát kifizetni, eddigi egymilliárd korona évi apánaszát másfél milliárdra felemelni,

ha 1. becsültszavára kijelenti, hogy többé nem kártyázik, 2. becsültszavára kijelenti, hogy többé nem fogad és 3. becsültszavára kijelenti, hogy Hoffmann Micit nem veszi el feleségül.

Amint ismeretes, Wenckheim Lajos gróf nem fogadta el édesatyja ajánlatát és június 26-án, szombaton a Szerencs mellett Mezőzombor jegyzői hivatalában polgári házasságot kötött Hoffmann Mivel, majd másnap, 27-én, ugyancsak Mezőzomborban, az ottani katolikus templomban megtartották az egyházi esküvőt is. Az ifju pár még vasárnap este autón visszautazott Budapestre, ahonnet

a grófné péntek délután a bécsi gyorsral, egész személyzetével az alsóausztriai Lambachba utazott, ahol Wenckheim Lajos gróf megvásárolta Apponyi Antal gróf vadászkastélyát és ahol feleségével együtt egyelőre telepedni szándékozik.

A fiatal Wenckheim gróf, akinek pénteken és szombaton halászathatlan teendői voltak Budapestben, csak vasárnap délután utazott automobilon felesége után új otthonába. Pénteken délelben Wenckheim Lajos gróf és felesége értesítettek, hogy elutazásuk előtt szívesen látnák, hogy első és egyetlen hiteles nyilatkozatukat átvehessék azokra az újságírók, nyilatkozókat és egyéb mendemondákra, amelyek a sajtóban rájuk megjelentek. A teljesen fölforgatott Budafoki-úti lakásban, bőrdöngök légiói között fogadott gróf Wenckheim Lajosné.

— Méltóságos Asszonyom, gratulálók.

Ráműz. Keressen az areában a grande dame titokzatosságát, a démoni misztikumot, tekintetében a hires örvényt, amelynek a nábob egyetlen fia halálos rabja lett. Nines ebben az areában semmi titokzatosság, semmi misztikum, Hoffmann Mici nem az Orskák kigyózdó démona, nem a Lil Dagovernek naraisse noir-illatu szirénje. Gyönyörű kareus virág — de nem exotikus. Olyan egyszerű, olyan piros-pozsgás, mint a pipacs a buzatengerben.

Hát megtörtént, kezdi és rágyújt egy cigarettára. Az egész olyan volt, mint egy álom, mintha csak moziban láttam volna. Megérkezünk Szerencsre, onnet azonnal továbbutaztunk Mezőzomborba, be a jegyzői hivatalba és ripsz-ropsz, már meg is volt az egész. Másnap a gyönyörű kis katolikus templomban az esküvő, ott volt az egész falu, — gyönyörű volt... Én már délután utazom Lambachba megvetik a „kövér Tóni“ kastélyát, tudja, az Apponyi Tóniét.

— Lambach?

— Igen. Ott teledsünk meg. Már legalább is egyelőre, amíg lecsillapodnak egy kissé a dol-

gok körülöttünk. Szépen, egyszerűen, a legnagyobb visszavonultságban fogunk élni.

Legfőljebb ezental nem járok majd cobolybúndában.

Egy pár évre való pénzünk van, azt majd én igrékzni fogom beosztani, hogy szerényen megélhessünk belőle. Majd megmutatom, hogy havi 15 millióból is kijövök, ha kell, autóval, eselődéssel együtt, eljöhét majd hozzám akárci háztartásvezést tanulni. Nem félek én semitől, mert én

a viskóban éppen olyan boldog tudok lenni, mint a palotában!

— Mit szól a család ridegségéhez?

— Semmit. És nem is akarok fölük semmit, azt sem, hogy fogadjanak. Legfőljebb azt, hogy öt fogadják újból vissza a szeretetükbe, a szívükbe, betűről legalább, ha kivülről ilyen engesztelhetetlenek. És ha nem, hát az sem baj. Majd dolgozni fog, azért férj! Azt hiszi,

jobb lett volna, ha elvett volna egy tizennyolcvéves kis konteszt, ahol ő lett volna az ur?

Egész biztosan úgy élt volna tovább, mint eddig. Nekem becsültszavát adta, hogy nem kártyázik többé és én tudom, hogy ez szentírás. A szüleinek nem adta szavát, nekem igen. És én boldog vagyok, mert tudom, hogy az ő céljuk így is el van érve...

— Nagyon szereli, ugye...

— Nagyon. Ha nem szeretném, nem mentem volna hozzá férjhez, mint ahogy nem mentem férjhez szegény Reviczkyhez sem, pedig ő nagyon gazdag és amellett független, öndől ember volt. Most pedig egyenesen szegények vagyunk és valósággal a fogunkhoz kell verünnök a garast, hogy megélhessünk. Vállal az ember ilyesmit valakiért, akit nem szeret? Nem! Mi így nagyon jól megvagyunk egymással, megértjük egymást és maga tudja, hogy az életben ez a legfontosabb... Most pedig várjon, bemutatam magának — az uramat...

Kinyitja az ajtót, beszél. Egy 26—28 éves fiatalember jelenik meg a küszöbön. Sápadt, sötét, szinte löporfüstös, ideges, sovány arca van, keskeny kezei, kareus alakja, remek angol ruha rajta, a legjobb cipő, puha ing, puha gallér, rendkívül elegáns.

— Kedvesem, bemutatam magának egy régi barátomat, fogadja úgy, mintha magának is olyan régi, jó barátja volna, mint nekem.

A fiatal gróf leül, sárga Teofani cigarettával kínál.

— Szomorú, hogy édesatyja ilyen ridge és engesztelhetetlen?

Csöndesen, megfontoltan felel:

— Nagyon fáj, természetesen. De remélem, hogy megenyhülnek majd irántunk. Most elutazunk, külföldön teledsünk le, ott akarunk élni, csendesen, távol minden zajtól, távol mindentől, ami bántó. Én, így, boldog vagyok. És ki akarhat többet az élettől? A feleségem, hála Istennek, nagyon alkalmazkodó, én remélem, hogy nem lesz semmi baj.

Adieu Budapest,

— egyelőre ennyi az egész...

A szobaleány bejön:

— Méltóságos asszony, kérem, tállalva van... Most hírtelen úgy érzem magam, mintha egy francia darab szereplője volnék. A romantikus házasság, a szobaleány: „Méltóságos asszony, kérem, tállalva van.“ Elmosolyodom. A méltóságos asszony is elmosolyodik. A szobaleány is. Mindenki mosolyog, a gróf is. Neki könnyű, övé a Palma...

Egyed Zoltán.

BUDAI SZINKÖR

Minden este

Muzsikus Ferkó

Honthy Hanna, Biller Irén, Kiss Ferenc,
Sziklay József, Kabos Gyula

Hétfőn, július 12-én 25-ödször

Kádár Lehel,

a „Szózat“ volt felelős szerkesztőjét, súlyos ideg-
betegséggel beszállították a Korányi-klinikára

Gömbössel és a fajvédőpárttal eredménytelenül küzdött a nyomorgó munkatársak érdekében, és idézte elő idegeinek összeomlását. — Gömböst nem érdeklítették a Korányi-klinikára sorsa

(A Reggel tudósítójától.) A mentők esüörtörökön délután a Korányi-klinikára szállították Kádár Lehel újságíró, aki a megszűnt „Szózat“-nak volt a felelős szerkesztője. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy erős neurastheniáján kívül

súlyos központi idegrendszeri megrendülésben is szenved.

Kádár Lehel, a fajvédő mozgalom legtehetségesebb publicistája. Betegsége szoros összefüggésben áll a „Szózat“ megszűntetésével, amennyiben Kádár Lehel mindent elkövetett, hogy keresetforrás nélkül maradt munkatársainak nyomorúságos helyzetén segítsen, hosszas és idegölő küzdelmet folytatott érdeklükben

a fajvédő párttal, melynek hallatlan nemtörődomsége miatt a „Szózat“ állásatlanná vált munkatársai egyetlen fillér végkielégítést sem kaptak a lap megszűnése után.

Amikor Gömbösek március 31-én fölmondtak a „Szózat“ valamennyi munkatársának, azt ígérték, hogy rövidesen kifizetik a végkielégítést. Később Lázár József, a lap volt közgazdasági rovatvezetője, akudonni kezdett Gömbösek megbízásából a lap munkatársaival, a végkielégítés összegét negyedére szállította le mindenkinél. A nékülözök hírlapírók ezt a megállapodást aláírták, mert Gömbösek megígérték, hogy az így beváltott összegeket egy héten belül megkapják.

Amikor ezt az ígéretet több újabb terminus után sem tartották be, a munkatársak egymásután adták be keresetét a lapkiadó rész-

vénytartásáig ellen, ketten pedig a jogerős bírói ítélet után esdőt kértek. Lázár József, aki a munkatársakkal szemben Gömbösek exponeense, hír szerint,

valami hetilap formájában szeretné életre kelteni a „Szózat“-ot.

Allítólag négyszázmilliót követelése van a lapkiadó részvénytartásaságtól, ennek fejében kéri, hogy a „Szózat“-ot adják át neki.

Kádár Lehel viszont Gömbös a nyomorgó munkatársakkal való szolidaritása miatt teljesen

„olejtette“

és amikor Kádár a munkatársak érdekében interveniálni akart nála,

nem fogadta.

A volt felelős szerkesztő — akinek szintén százmilliót követelése van a lapnál — egész idejét arra szentelte, hogy apró segélyeket szerezzen volt munkatársainak.

Ez a hajszja és a nyomorgókkal való együttérzése örölte meg idegeit és idézte elő összeomlását. Miután a „Szózat“-tól járó követelést máig sem tudta megkapni, családja anyagi támogatás nélkül maradt. A fajvédők mindaddig semmit nem tettek a beteg és családja támogatására,

Gömbös még csak nem is érdeklődött Kádár Lehel állapota iránt,

akivel a fajvédő ideológia legtehetségesebb egyénisége hullott ki egyidőre a sorból.

Németh József

— A keresztény párt ötvenévi képviselőjelöltje: dr. Boross Alán. A Szabó István halálával megresenedett ötvenévi mandátum ügyében vasárnap döntött a keresztény gazdasági párt vezetősége, amennyiben elhatározta, hogy egyhangulag dr. Boross Alán jelölt. Jelöltet akart állítani a kormánypárt kisgazdacsoportja is, az egységes párt vezetősége azonban Bethlen miniszterelnök közbenjárására elhatározta, hogy továbbra is állja azt a megegyezést, amely szerint a kormánypárt és a keresztény gazdasági párt nem állít egymásnak ellenjelöltet.

— Lengyelország a világ legcsinosabb országa. Varsóból táviratozzák: Egy statisztikából kitűnik, hogy az életfartást költségek Lengyelországban sokkal alacsonyabbak, mint bárhol a világon.

— Fizetéképtelen lett egy belga bank, mert adosa maradt a román kormány. Brüsszélből jelenti A Reggel tudósítója: A „Crédit Général Hypothécaire et Immobiliaire“, amely Belgium legtekintélyesebb bankjai közé tartozik, egy idő óta nem tud cseleget tenni fizetési kötelezettségeinek. A bank közvetlenül a fegyverszünet után a román kormánynak 76.000.000 frank kölcsönt folyósított, amelyet 1924/25-ben kellett volna visszafizetni. A bukaresti kormány tartozását csak Jasper, jelenlegi belga pénzügyminiszter ügyvédjé közbenjárására ismerte el és az új megállapodás szerint a törlesztésnek 1925/26-ban kellett volna megkezdődnie. Minthogy azonban a román kormány nem fizet, a belga bank üzletmenete megakadt. Az igazgatóság szerint a fizetési nehézségek csupán átmeneti jellegűek, mert a bank vagyona föllülmulja a passzívákat.

— Megvonták a „Hétől Új Hírek“ kolportázsját. Junius 30-án lejárt a „Hétől Új Hírek“ utcai árusításának engedélye. A főkaptány vasárnapi parancsa szerint a lap további utcai árusítását nem engedélyezik. A parancs hallgat a közgazdasági intézkedés megokolásáról s így sejtelmünk sinos róla, hogy mi az a bűn, amely ezt a súlyos életvesztő megtorlást vonta maga után. A lapnak még sajátságos sem volt, tehát nem is vétett a közrend ellen. Most volt főállásának 25-ik évfordulója s nyelhet, hogy a közgazdasági fórum vételezése szerint elég, ha egy lap 25 évig él.

Jutalékban részesül

ki eladó objektumokat vagy vevőreflektánsokat irodámnak bejelent

REICH JENŐ

ingatlan- és bankügynökség

V, Nádor-utca 32. Telefon: 136-83

Cégem 1891. év óta áll fenn

ZÁLOGCÉDULÁKAT kiváltak. Ekszereket, brillánsokat bárkinél drágábban vesz:

Székely Emil Király-utca 51. (Teréz-templommal szemben.) Telefon

— Vita a román szenátusban Barabás Béla szenátorságáról. Bukarestből jelenti: A szenátus vasárnap folytatta a vitát Barabás Béla szenátor mandátumáról. A vita azzal végződött, hogy érvenyesnek mondták Barabás Béla megválasztását.

— Vasárnapi előadások: kiskorú tanulók és fiatal leányok. A vasárnapi napon a rendőrségen a következők elűnését jelentették be: Bogár Lajos 15 éves szabónak, Kazinczy-utca 11, Krausz Géza 30 éves szabónak, Futó-utca 26, Koródy Katalin cseléd, Népszínház-utca 40, Csermák Jenő nevelő, Hajó-utca 8, Kuczka Mária 10 éves cseléd, Kaas Ivor-utca 9, Noszár Paula 22 éves cseléd, Damjanich-utca 41, Zambó Verona 18 éves cseléd, Német-utca 45, Vogl Nándor 7 éves tanuló, Akácia-utca 14, Takács József 14 éves tanuló, Pesterház, Nádor-utca 14, Varga Mihály 19 éves szerelő, Kelemenlány, György-utca 13, Balogh János 48 éves gyár munkás, Újpest, Árpád-utca 16, Fekete József 12 éves tanuló, Damjanich-utca 23, Mihocsi Lajos 14 éves írnok, Fűrj-utca 13, Ahi Béla 23 éves cserepes, Debozi-utca 31, Kusó József 45 éves építési rajzoló, gróf Haller-utca 72.

— Azt hazudta, hogy a kormányzóit kabinet-irodából jött és a toloncházba jutott. Néhány nappal ezelőtt megjelent a főkaptányúság politikai osztályán egy fiatalember és nagy hangon toloncházba jött és a különben őrszemekkel elzárt folyosóját politikai osztályra és minden áron az osztály vezetőjével akart beszélni. Amikor az őt tartózkodó detektívek figyelmeztették a látogatott, hogy a politikai csoportok vezetőjével nem lehet e pillanatban beszélni, a fiatalember két karral szétlökött magától mindenkit és be akart rotni a rendőrtartószobájába, miközben hangosan kiáltotta: „A kormányzóit kabinet-irodából jötték, tegnap nem lehet fölkeresni, előttem ne engedjék le a rendőrtartószobát, majd megmutatom én, milyen hatalom van a kezében.“ E furesza föllépésre természetesen az volt a válasz, hogy az igazgató urat kivezetik a folyosóra, ahol viszont szinte verekedni kezdett, úgy, hogy botrányos viselkedése miatt előállították az V. kerületi kapitányára. Itt csakhamar kiderült, hogy a rendőrnöknek ténnyem más, mint Kis János fuvaros-mester, aki a minap följelentette egyik társát kormányzóértel miatt, de a nyomozók detektívek megállapították, hogy a följelentésben foglalt adatok nem felelnek meg a valóságnak. A rendőrnök megtámadása miatt egymillió korona pénzbüntetésre ítélték és amikor személyi adatait megellenőrizték, derült ki, hogy tizenéves korán volt már büntetve és ki van tiltva Budapest területéről. A kormányzóit kabinetiroda nevével visszaélő fuvarost átkísérték a toloncházba.

CYÁN: DITRICHSTEIN

J. 116-34, J. 116-35

VII. Kertész-utca 27

Kiadó lakás a háztulajdonostól Rákóczi-ut 13. szoba és összes mellékhelyiséssel, balkonnal, azaz szinten egy 3 udvari szobás lakás teljes nélkül. Bővebbet: KISS, Szentkirályi-u. 3, III/27, déli 11-2 óra

— Száznyolcvanezer koronát kérnek egy budapesti környéki penzióban napi ellátásért, ez az alsó határa annak, amennyiért ez a diszes és előkelő intézmény vendéget fogad be falai közé. Ezért joga van uri ellátáshoz, joga van kiséssel füledt és nyirkos, de tágas és levegős szobához, de joga van ahhoz is, hogy éjfélig hallgassa napról-napra a jazz-band nyivakolását és röffenéseit, a táncospárk topogását a kertben föllállított deszkapadlón, élvezhesse a kilátást, amely szobája ablakából az erdő-koszorúba, mely zöldeben pompázó budai hegyekre, de a kert falán túl pompázó dísznövény is csik, joga van ahhoz... ó, Istenem, sok minden olyanhoz van joga, amelyről svájci vagy olaszországi fűrdővendég soha életében álmodni sem mer! Hiába, pompás egy ország vagyunk, főleg azonban egyelőre dícsereketünk, türellem, végtel nem erő anyagi türellem! Ússe föl bárki a külföldi lapok hírdőrovátát, egy szempillantás alatt meggyőződhet arról, hogy a világ legszebb, paradicsomi szépségben tündöklő pontján, az Engadin havasainak lövében, Arosa smaragd-réteji között, a Lac Lemán andaliton enyhé vonalban futó partjai mentén, Aix les Bains-ben, ahol két világrész előkelősége és mindaz, ami gazdag, művelt, ragyogó és csodálatos, szokott nyaranta találgatni, adni, az olasz tenger partjain, mindenütt e kerek világon, 10—12 svájci frankért úri környezetben és finom nyugati levegőben, rendben és tisztaságban töltheti szabadsága idejét. S nekünk, szegény, türelmes plet magyaroknak, legalább 20%-kal többet kell fizetnünk azért, hogy Buda hegyi levegőjét szívhassuk, hogy 15thon maradhassunk nyaranta, így vagyunk kénytelenek tölteni, hogy nálunk, ahol az élelmiszerek és a munkabérek még mindig jóval alacsonyabbak, mint a nyugati országokban, ahol a környezet, tisztaság, jó utakba és rendes környezetbe fektetett tőke kamata messze elmarad a fölünk nyugatra eső országok mögött, szóval, többet fizessünk az értékesített nyugalomért, rendért, szépségért és tisztaságért.

— A vasárnap öngyilkos. Bakos Rózi 19 éves kiszolgáló-lány a Wesselényi-utca 71. számú házban levő lakásán nagymennyiségű aspirint vett be. — A rákoskeresztúri új köztetelnél Csengery Éde 65 éves hordár aspirinnel. — Nagy Józsefné a gróf Haller-utca 50. számú házban levő lakásán lúgkoldattal. — Erős Jánosné 42 éves napzanosn az Országbíró-utca 7. számú házban levő lakásán lúgkoldattal megmérgezte magát. — A családállal Pietska Albert 23 éves fiatalember öngyilkossági szándékból mellette magát. — A Szilárdy Deszter 3. számú házban levő lakásán Szilárdy Károly 23 éves fiatalember öngyilkossági szándékból melleszarta magát. — Az István ut és Hermina ut sarkán egy fára öngyilkossági szándékból fölakasztotta magát Dobrovolov Oszkár 17 éves artista. Még idejében észrevették és levágták a kótélről.

— A kormánypárt Schandl-csoportja nem tart szükségesnek kormányintézkedést a Habsburg-propagandával szemben. Politikai körökben nagy fölűlést keltett Szabó Sándor kisgazdaképviseelőnek A Reggel multheti számban megjelent nyilatkozata, amely szerint a kisgazdák kormányintézkedést sürgetnek a teletitkizásnak egyre erősödő szervezkedésével szemben. Ez a kérdés legutóbb foglalkoztatta a kormánypárt ugynevezett Schandl-csoportját is, amelynek tagjai a nemzetgyűlés színterében is tartanak megbeszéléseket és közös vacsorákat. Rubinek István, a csoport egyik tagja, kijelentette A Reggel munkatársának, hogy királypropagandát tulajdonképpen nem volna szabad csinálni, az 1923. évi XVII. törvények szövegében úgy intézkedik, hogy közelbítésnek csak akkor van helye, ha valamely mozgalom nem törvényes eszközökkel dolgozik, vagyis a legitimisták szervezkedése az idő szerint nem lehet törvényesen utját állni. Rubinek végül közölte munkatársunkkal, hogy bár a nemzetgyűlés öszi munkaprogramjáról döntés még nem történt, az október első felében összeülő nemzetgyűlés első sorban az általános választási és a förendház reformját fogja lefolytatni, míg a vármegyei reform tárgyalása későbbi időre marad.

— Beküldött könyvek, amelyek bírlatára megjelenésük sorrendjében visszatérnek: Nadás Sándor: Parfüm és háziasz. Utj dolgozatok (Pesti Futár). Henry Brand: Mit hittem Oroszországban? Fordította: Orbók Átila. (Pfeifer.) — Somogyi Deszö: A mennyei küldönce. (Athenaeum.) — Hatvány Lily: Az az ember. (Genius.)

GOODRICH PNEU
AZ UTAK KIRÁLYA

SZILÁRD BÉLA
VI., Lázár-utca 14.
(az Operá mögött)

Telefon: T. 131-28

Gyermeknyaralattás és vallásos életmódra való nevelés
Dr. Bánó főorvosi-
Lilom-utca 32. szám,
Vilamoson 40 percre a Rókusától. — Szolid föltételek.

„Aki utamba áll, azt háromszor figyelmeztetem, hogy álljon félre s ha még mindig utamban áll, félrelököm,“

mondotta Gömbös az Ébredők vasárnapi nagygyűlésén

(A Reggel tudósítójától.) Az ébredő ifjúságot, a villamos kalauzolat és a lelkes idősebb asszonyokat immár nem fehérek, de vörösbe játszó plakátokon hívta össze az Éme vezetősége, vasárnap déli nagygyűlésre, a régi képviselőházba. Az összejövetel vezérszónoka

Gömbös Gyula

volt, akit az ébredők, mintegy az egyesület új vezéret installáltak. Darutollas, sötét fokosos fiatalemberek sorfala között lépett Gömbös a szószóki emelvényre.

— *En igen szélsőséges vagyok!* — mondotta. Nem akarok azok közé tartozni, akikről azt mondják, hogy bölcs. Nem keresem a népszerűséget, csak a magyar társadalomra támaszkodom, a többinek hátat fordítok.

A liberálisok kitalálása az, hogy van turáni átok.

En állítom, hogy nincs. Egy bajjal vannak sújtva a magyarok: vezetőinek rövidlátásával és azzal, hogy nem mernek cselekedni. Vallom, hogy a vezér legyen óvatos, bölcs, azonban amikor elérkezik az ideje, szélszázalékig cselekedjen. Nem lehet vezére a nemzetnek, aki elbujik. Nekem egyetlen vonalban kitűzött céljaim vannak és amikor elindulok és látom, hogy valaki utamban áll, azt kiáltom: félre! Katona voltam,

háromszor figyelmeztetem és ha még mindig utamban áll, félrelököm — önökkel együtt!

(Főlkialtások: „Eljen a magyar cselekvő faszizmus!”) Minden út helyes, ami a célhoz vezet. En azt akarom, hogy ez az ébredő szervezet a jövőben ne hangosan lármázzon, zászlóvivő mozgalom legyen, hanem a céltudatos fajvédő politika szoiogátában álljon. Nagy baj azonban, hogy nálunk sokszor a gondolat merészebb a téttnél. (Főlkialtások: „Tessék az élére állni és utat mutatni!”) Nem én akarom kimondani az „előre” szót, hanem

azt várom, alulról mondják ki.

En katona voltam és nem vagyok hijjával a bátorságnak, azonban

nem vagyok hajlandó egyedül hatolni be az ellenség állásaiba.

Tölem ne követeljék, hogy egyedül földaldozzam magamat. A multkor a vidéken egy gyűlésen azt kérdeztem, hogy miért zsidó a zászlóanyja a leventéknel? Azt felelték: Mert tíz millióba került és keresztény nem akadt, aki ezt az áldozatot meghozta volna.

Tanuljanak önök a zsidóktól áldozatkészséget!

A zsidók szívesen adnak. Igaz, hogy sokat is rabolnak. Bacher beleszuggarolta a kormány vezetőibe, hogy egy közgazdasági zseni, holott a végén kült, hogy éppen olyan buta zsidó, mint a többi.

Ezzel a közgazdasági záróakkorddal végezte Gömbös, a fátalság nem kis öröme. Utána határozati javaslatot fogadtak el, melyben

Tremmel Mátyást az ébredő haza hősi halottjának deklarálják

és tiltakozó iratban felszólítják a fővárosi képzőművészeti bizottság alpolgármester elnökét, hogy Tremmel síremlékének engedélyezését ne halogassa... Ezután hazamentek ebédelni és így egyéb baj nem történt.

Tizenhárom millió elsikkasztása után megszökött a békéscsabai leventeoktató

(A Reggel tudósítójától.) A békéscsabai rendőrség táviratban értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy Surta András 32 éves tanító, aki Békéscsabán leventeoktató volt, okiratok meghamisításával a várostól 13 millió koronát csalt ki és ezzel az összeggel Budapest felé szökött. A békéscsabai rendőrség értesítése szerint Surta András leventeoktató magyarul és rusnyákkal beszél, középtermetű és utóljára egész világhíressé váló sportruhát és sportcipőt viselt s valószínűen ebben a ruhában szökött meg. Miután az a gyanu, hogy a fővárosban bujkál, a rendőrség Budapesten keresi.

Kiemelik a lágymányosi Dunaágból Petár volt szerb király elsüllyedt díszhajóját

(A Reggel tudósítójától.) A bécsi vonat utasainak régóta föltűnnek, amikor a vonat átrobog a Dunán, a vízből fölfeketelő kémények és hajóroncsok. Az összekötő hid csepeli oldalán ugyanis évek óta mossák a habok Petár volt szerb király díszhajójának, a békebeli Szerbia legmodernebb vontatógőzösének testét és a kövérre öntött, hatalmas kéményeket. Régi balcsét folytán találtak nyugvóhelyet ezek a horribilis értékek a Duna halott medrében. A hajókat évekkkel ezelőtt Németországba akarták vinni, minthogy gépezetük megrongálódott. A királyi pompával felszerelt luxuszgőzös, valamint a Beograd vontatóhajó az ut nagy részét a Dunán tette volna meg, közben azonban közös baleset érte őket — elsüllyedtek. Komáromy József építési vállalkozó buvárokat állított munkába és a buvárok

milliárdos értékű anyagot állapítottak meg vasban, rézben, gépház- és kajütifelszerelésben.

Komáromy tehát folyamodványt nyújtott be a pénzügyminiszteriumhoz és egyben ajánlatot tett a kiemelési munka elvégzésére. Ezután a miniszteriummal kötött szerződés szerint maga a vállalkozó finanszírozza a munkálatok összes költségeit. E szerződés értelmében Komáromy József köteles 1926. évi december hó 31-ig a Duna medrében heverő holt értékeket kiemelni.

Berlin mellett a felhőszakadás elpusztított és súlyosan megsebesített 62 kirándulót

Berlin, július 4.

A waltersdorfi gátnál, Berlin kirándulóhelyén ma délután a hatalmas esővel lezúduló vízmezők alámásták egy vendéglő tekepályájának a falait.

A beomló falak maguk alá temették az ott a zivatar elől menekéket keresőket.

Este 9 óráig 12 halottat és mintegy 50 többé-kevésbé súlyosan sebesültet húztak ki a romló alól.

14 napos Corvin-vásár

előkészítési munkálataink befejezésükhöz közelednek. Nagyszabású vásárunk megnyitása — melyhez hasonlót áruházunk évente csak egyszer rendez — ma délbén lesz. E miatt kapunk

ma déli 12 óráig zárva maradnak

Naponta déli 12 órától délután 3 óráig

Corvin-menü

mely a már ismert minőségben: leves, húsétel, köret, tészta és espresso feketekávéból áll, borralalóval együtt K 17.000

Előfizetés 10 ebédre . . . K 150.000

Délutánonként 1/4—6-ig hangverseny

Corvin
ARUHÁZ
Budapest

VIII. Blaha Lujza tér 1-3

A Jardin-varieté tündöklése és bukása

Egy Keleti Hugó nevű parkettáncos tőke nélküli varietét nyitott a Jardinban, artistákat, színészeket szerződtetett és mindenkinek adós maradt a gázszival

A Színészövetség és az Artistaegyesület vezetősége együttesen kérte a rendőrségtől az engedély azonnali bevonását

(A Reggel munkatársától.) Színészeket, szerződteket s a Pesten tartózkodó külföldi artistákat például botrány tartja néhány nap óta igazolomban. A Jardin d'Hiver Hermina-uti helyiségében működő varieté-színház, amelyet Keleti Hugó parkettáncos e hó elsején helyezett üzembe, miután egész hónapban hitegette a gázsíjakat követelő szerződteket, színészeket és artistákat,

máról-holnapra beszüntette a varieté-előadásait,

hogy a Színészövetség és az Artistaegyesület által a rendőrségtől kért engedélymegvonást elhárítsa magától,

anélkül, hogy tagjainak járandóságait ki fizette volna.

Ez a szomorú eset Budapestet, amely, különösen a Royal-Orfeum külföldön is megbecsülésel emlegetett hírneve folytán, varieté szempontból az utóbbi két esztendőben olyan állomás lett, ahová a legnagyobb artistaszámok is a legnagyobb bizalommal jöttek el, rendkívüli mértékben díszkredítéllá máris, mert a külföldi szaklapok a legnagyobb agresszivitással foglalkoznak az esettel s máris „Warnung”-okban óvják az artistákat Budapesttől, ahol az artisták járandóságait nem fizetik meg a vállalkozók. A Jardin-varieté tündöklésének és botrányos bukásának részletei a következők:

Keleti Hugó egy ismert pesti zeneszerzőt és karmestert művészi vezetőnek félkerve, május vége felé nagyban kezdte reklámozni a Jardin-varietét. A nézőteret átalakították, az asztalokat kivitték, széksorokat helyeztek el s a plakátokon föltűnő betűkkel hirdették, hogy

fogyasztás nincs!

Ismert színészeket, külföldi artistaszámokat szerződtek, két fiatal szerzővel darabokat íratnak s megnyitották a varietét. Minthogy azonban az időjárás a ligeti varietének valóban nem kedvezett, a nézőteret nap-nap után üres maradt s Keleti igazgató

már a második héten adós maradt a gázszival!

Könyörgött a tagoknak, hogy legyenek belátással és türelemmel, várjanak, amíg az idő kiderül s a színház jobban megy, akkor majd

fizetni fog. A tagok belátással is voltak, mint-hogy azonban fizetést nem kaptak, engedélyt kértek, hogy másutt is fölléphessenek, ahol fizetnek nekik. Ezt az igazgatóság meg is engedte nekik. Az első napon azonban, mikor részint a Royal-Orfeumba, részint a Sziget-színházba elszereződött tagjaik a megállapodásra való hivatkozással a műsornak olyan átcsoportosítását kérték, amely nekik a másutt való föllépést is lehetővé tette volna. Keleti a kérés teljesítését koreken megtagadta, illetve a saját műsorát úgy csoportosította át, hogy tagjai akkor legyenek kötelesek a Jardinban megjelenni, amikor éppen a Keletivel történt megállapodásuk alapján is másutt kellett volna játszaniok. A színészek és az artisták, akiket Keleti a szerződés azonnali fölbontásával fenyegetett meg, megijedtek s meg is jelentek a Keleti által meghatározott időben a Jardinban, ahol például botrányok játszódtak le, mert kiderült, hogy

a műsor a régi sorrendben folyt le s a színészek nyugodtan játszhattak volna a Sziget-színpadon is,

ahol aznap a színészek távolmaradása, no meg az eső miatt is, elmaradt az előadás. Gázszit azonban még mindig nem kapott senki sem! Végül is a tagok megunták a sok halogatást s a színészek a Színészövetséghez, az artisták konzulatusaikhoz és az Artistaegyesülethez fordultak jogorvoslatért.

Ezek a testületek együttes beadványban a főkapitánysághoz fordultak s kérték Keleti Hugó varietényitási engedélyének azonnali bevonását, amelyet azonban Keleti igazgató u azzal előzött meg, hogy július 1-én egyszerűen beszüntette az előadásait. Gázszit pedig természetesen azóta sem fizetett senkinek!

Ebben a kulturbotrányban igen nagy mértékben részes, szerintünk, a rendőrség is, mert elsősorban neki lett volna kötelessége alaposan megnézni, hogy ki az, aki varietényitási engedélyért folyamodott, megfelel-e minden vonatkozásban, nem legutolsá sorban anyagi vonatkozásokban, azoknak a követelményeknek, amelyek nélkül ilyen nagy erkölcsi és anyagi felelősséggel járó engedély ki nem adható! (e. z.)

Vasárnap játszották a nemzetközi sakk mesterverseny nyolcadik fordulóját

Takács bécsi magyar mester vezet

(A Reggel tudósítójától.) Vasárnap a nagy hőség sem riasztotta el a sakk híveit, hogy héregek módjára ne szorongjanak a Gellért-szálló zenetermében, ahol a verseny folyik. Fölvultak a napi robotból csak e napon szabad emberek, közöttük nagy számban a fővárosi kávéházak sakkcsillagjai, „panszercei” és kibicéi. Valósgalag átszellemül az arcuk, hogy Rubinsteinnek, Réti Richárdnak vagy Tartakowernek játékát szemlélhetik. A mai fordulón Takács fölényesen nyert Aljechin-veledelemben Snosko-Borowski ellen; két gyalogelőnyre tesz szert. Ellenfele akciót bizonyosan lezserelve, Snosko földjára partiját. Tartakover-Vajda francia megnyitása játszmát váltott, cseverevésben 19. lépésben döntetlen eredménnyel. Colle-Grünfeld küzdelmében vezérgyalog megnyitása játszmában Grünfeld gyalogelőnyt szerez s Colle időzavarában lépést vét, matthálóba kerül és földája a játszmát. Réti Richárd-Kmoch Réti-megnyitása játszmájában mindkettőjük körültekintő, nehéz pozíciójátéka után remis lett. Monticelli-

Mattison indiai játszmát Monticelli nyeri, miután sikerült nagy gyalogelőnyre szert tennie, nehéz vezérgyőztek mellett végre is az anyagi fölény győzött. Független maradtak a következő játszmák: Dr. Nagy-Prokes (Aljechin-velelem), Havasi-Yates (spanyol-megnyitás), Rubinstein-Steiner Endre (indiai megnyitás).

A mesterek állása a 8. forduló után:

Takács 5 (1 függő), Grünfeld 5, Kmoch 5, Monticelli 4½, Vajda 4 (1 függő), Colle 4 (1 függő), Rubinstein 4 (1 függő), Nagy 3½ (1 függő), Réti 3½ (1 függő), Mattison 3½, Yates 3 (1 függő), Tartakover 3, Steiner 2½ (2 függő), Snosko-Borowski 2½, Havasi 2 (2 függő), Prokes 2.

A vegyes mesterversenyben a finn Tschepurnoff a vezetőhelyen álló Waltert szép stílusban győzte le. A versenyen Walter vezet 6 ponttal. A főturnán a két magyar mesterjelölt, Bakonyi és Zinner Sándor haladnak az élen. Az elsősg kérdésebe kettőjükön kívül még Poschanko bécsi játékos szólhat bele.

(Kerpál)

Kritika az Európa-bajnokság kardvívóversenyéről

(A Reggel tudósítójától.) Amikor a régi magyar kardiskola a kilencvenes években hanyatlani kezd, akkor bontakozik ki egy zseniális olasz, Redaelli által megalapozott új olasz kardiskola. Luigi Barbesetti, az akkori idők legtalantumosabb olasz mestere, az osztrák vívósportot már 1895-ben meghódította. Az olaszok becsapágot azonban ez nem elégítette ki. A híres magyar kardaló válygát megmérkőzött. Az alkalom csakhamar bekövetkezett: 1896-ban megtartott mileniumi nemzetközi vívóversenyen. Az olaszok a legjobb mesterei-

ket és amatőrjeiket vonultatták föl, mert tudták, hogy a legmértőbb ellenféllel kell megküzdeniök. Az elfoglaltan és hozzáértő néző gyönyörűséggel szemlélte az olasz vívók plasztikus állását és szemkaparizátot mozgását.

E sorok írója, aki mint a verseny győztese, ott voltam a küzdelmek folyamán, — aki jelen voltam a későbbi nagy összecsapásokban, a londoni és stockholmi olimpiai játékokon, jelen voltam a multheti gyönyörű versenyen —, tanuszkodhatom, hogy az olasz vívás sohasem volt a klovesskusságnak oly magas fokán, mint

1896-ban. A hanyatlásban levő magyar vívás bizony akkor elvesztette a játszmát,

győzött az olasz művészi szellem, a kérelhetetlen szorgalom és meg nem alkuvó technikai követelmény,

amely az olasz vívórendszerben megnyilvánult. Hatása alatt nyomban reorganizáltak vívósportunkat; de nem vettük át az olasz rendszert minden kritika nélkül. Elhagytuk a sok förtelmes mozgást, a fősúlyt a hidegvérű védésre, az energikus támadásra és tempómunkára fektettük. Tíz év múlva

megszületett az új magyar iskola,

amely a londoni olimpiáson ütközött össze tanítómesterével és fényes revánuszt vett a mileniumi kudarcért. Az olasz csapat vezetője leverten mondta: Uraim, ez nemzeti szércsélenség Olaszországra! Mire a német delegátus komolyan jegyezte meg: C'est à pleurer! (Biz az sirnivaló.) Négy év múlva következett a stockholmi olimpiás, amely az újjáéledt magyar vívóművészetnek teljes és mindent fölülmuló diadala volt. Az olasz vívók azonban megszokták az örökös küzdelmet, amely a franciákkal is minduntalan szembeállítja őket. A párisi olimpiai játékokon, két évvel előt már sikert is értek el, amennyiben győztek a kardesapatbajnokságban. Köztiük volt Bertinetti, a sok küzdelemben megőrződött és minden hájjal megkent vén csont; 51 éves törzsorvos, vercelli lakos.

London után tíz évig Afrikában szolgált az olasz koloniákon, de még itt is vívott.

Kard a kedvenc fegyvere és büszkén emlegette, hogy a világ minden jó vívójával össze mérte fegyverét és 30 év alatt győzelmet győzelemre halmozott. C. Anselmi, livornói gyáros, 28 éves, 10 év vív, szintén az öreg Nadi tanítványa. Epeében is kiváló, 1925-ben 10:4-re megverte Minolli, az akkori bajnokot és kardra Párisban 10:8-ra Ternandiert, a francia bajnokot, O. Moricca, bersaglieri kapitány, jelentős muldtal és eredményekkel, je félelmes ellenfelek voltak Pignotti és Rosicelli is.

Az olaszok az egymással folytatott mérkőzésekben megmutatták, hogy művészet szempontjából még most is páratlanok. A kis Bini minden mozdulata plasztikus volt s ha látta a tempó pillanatát, mint a prédiájára csapó sas röptül előre fürgé lábain s fless támadásaival biztosan vitte be veszélyes támadását.

A magyarok ádáz küzdelmet vívtak egymással. Gombos, Tóth, Glykais és Garay, a tavalyi bajnok művészetet dolgoztak,

Rády és Petschauer inkább energiával, de valamennyien eredményesen. A forgandó szerepese Gombosnak kedvezett. Ő, aki régebben a könnyelmű, hazárdírozó vívók közé tartozott, hidegvérrel és bámulatos kitarással küzdött minden egyes tussért s amellet elegánsan vívott s gavalórossan viselkedett. Kiténő tempóban adott fejlődőágasai és mély terzparárból adott villámgyors fejriposztjai jól sikerültek. Mindenkiel szemben megfelelő taktikával vívott, legveszélyesebb magyar ellenfelet, Petschauer példál kontraakciókkal verte meg 5:1 arányban 55 tussat adott és 22-t kapott.

A magyar kardvívósport realis győzelmet aratott.

Amikor már délelőtti biztos volt a magyar versenyzők fölénye, igazán nem volt szükség arra a pár incidensre, amely a zsüri működése közben előfordult, annál inkább nem, mert a zsüriben szereplő C. Anselmi és Sarocchi olasz delegátusok kifogástalan elfoglaltansággal, abszolút igazságosan ítélkeztek. Harmincéves vívói multam legszebb emlékei között fogom megőrizni Anselminé a bíraskodását s azt a tőkéletes hozzáértést és gentlemamodort, amely egész szereplését jellemezte.

A magyar győzelmet is beleszámítva, szerintem az egész verseny nap legőrvendesebb jelensége az volt, hogy még soha ilyen nagy közbőség nem jelent meg vívóversenyen s ez a közél háromczet fájni tüncy nyolc órák keresztül figyelt, lelkesedett, izgult és kitartott kedvencei mellett. Tehát nemcsak a futballnak van közönsége, lehet a vívásnak is, ha megfelelő, érdekes versenyt tuduk neki nyújtani.

Dr. Gerentés László

Kisütött a nap,
visszamentünk a szigetre,
most már ott kérdezzük
minden este, mindenkitől:

„Hol jártál az éjszaka?”

Nagyon olcsó helyárok mellett!

Szokolay Oly, Balogh Böske, Mimi Princz,
Dénes Oszkár, Erczkövy, Pataki és a

Sziget Színpad

többi személyzete

SZÍNHÁZ

Ami az Intim Pistából kimaradt

Mondja, kedves Intim Pista,

mit szól hozzá, kislüktött, nekimosolygódott, ráknévetelt a felségese Nap végre arról az édes, világoskék égről? No, de én megmondtam, hogy eljön még az idő... a jó idő...

— Csak nyugtával dícsörd a napot: Bródy Pista visszaköltözött a Royalból a szigetre, mára már megint ott hirdeti az előadást!

— Ott voltam a költőzködésnél, mondhatom, megható volt. Amint hogy megható a Bródy hősiessége is, amellyel, mint egy nagybajszu népfőlkelő, inaszakadtáig küzd eső, szél, árvíz és egyéb elemi csapások ellen. Megjelent egy kis taxi az orfeum előtt, hátra betették két vásznat, két széket, meg egy szinpadí gramofont, Bródy beült a soffőr mellé, azal elindultak, ez volt az egész költőzködés. Sem egy tag, sem egy titkár, de még egy fia ügyelő sem volt jelen a nagy eseménynél, a soffőr, meg Bródy, az igazgató volt az egész színház, a levendula illatából a dolognak igazán csak a korde hiányzott.

— Reméljük, hogy most már fölötte is kiderül az é!?

— Hogyne, biztos, hacsak tényleg nincs igaza a kabalának és ujból — isten meints! — el nem ered az eső. De ha a kabala nem válik ezúttal be, egész biztos, hogy a publikum csupa hőlából is elmege a Bródy Pista színházába, aki szegény ügyel, dirigál, rendez, mint egy mindenes. Meg is érdemi a t. c. publikum nagybecsű pártfogását.

— Magam is kimegyek, pedig még a Ligetben sem voltam, ahol pedig ninesen méregdrága szigeti belépő.

— Pedig, látja, ezt rosszul teszi, mert a kis Somogyi Bogdy, akit A Reggel fedezett föl egy nagy cikkel annak idején a Móríc Zsigmond „Buzakalász”-ában s akiről azt írjuk, hogy ő az új magyar színész, nemhogy télen, még a kánikulában is bennünket igazol. Olyan friss, édes és úde, a ligeti színházban, a Blaháné legifjabbkori figuráiban, hogy öröm nézni a kis menyecskét.

— Na és a harmadik nyári ügy, a Muzsikuss Kiss Feri? Ide sincs se hid-, se alagutpénz.

— Mit akar már azzal a hidpénzzel, vezérom? — Mert föl vagyok bősülvé azon a példátlan telhetetlenségen, amellyel a sziget azokat, akik a szigetre kívánszorognak egy kis friss levegőért, megadóztatja. Autótaxis nagyrúrló vagy pláne strandfürdővendégnél nem is beszélék, mert ha valaki negyedmággal egy taxin lemege a szigetre, féldollárnál is magasabb összeget fizet csak hidbelpórnak, vasárnap még többet! (Gyönyörű szociális érzék!) A strandfürdő pedig ruhával, fürdőjeggel együtt 100-120.000 koronába kerül. Ez az egész világon nines, Abbázában 3 líra a fürdőjegy kabanálval együtt, ez 9000 korona, miért kell a szigeten 50 lírát fizetni?

— Meg kéne kérdezni telefonon magától a szigettől, nem?

— Na azt ugyan kérdezheti. Szóval, hogy visszatérjek oda, ahonét kikanarodtam, minthogy a Muzsikuss jól mege (mert nines alagutpénz), most már Gézánk sem hirdeti, hogy ő a legegheesebb színidirektor a világon.

— Nem is volt soha!

— No de ő hirdette, ő tudja, hogy miért! A direktorok gyülekezetében azonban, meg-sughatom magának, nem egy tilkos bankrotlista irigylt a jó Gézát — titokban!

— En csak a kedélyéért irigylem.

— Hát azért lehet is; no meg az örök fiatal-ságért, amellyel minden tehetséges dologért lelkesedik.

— Mit szól Hegedűs Gyula „méltóságos ur”-hoz?

— Néhány szóval gratulálni szeretne A Reggel a Vigszínház kuruc ezredesének, akinek régi

méltóságát az új cim aligha emelheti többre, magasabbra. De neki is, kartársainak is jóleső érzés lehet a fölülről jövő megtiszteltetés, amely ezúttal egy nagy művész s egy derék magyar uriember személyében a magyar szinpad egy régi, sőt kőrmöci aranyértékének adta meg a fémlézését.

— Vival!

— Az új méltóságos ur egyébként nemigen pihenhet babérain, mert a Vigszínház javában próbálja „A szokimondó asszonyság”-ot, amelyben Fouchét Hegedűs Gyula játssza. A szereposztás egyébként most már végleges, amennyiben Lefebret Kürthy, Neipperget Lukács Pál s az asszonyságot magát természetesen Fedák játssza, csak még Napoleon szerepére nines megfelelő szereplő. Valószínű azonban, hogy mégis Törzs fogja játszani, aki egyelőre Siófokon üdül.

— S a többiek?

— Ki itt, ki ott. Gombaszögi már elutazott, egyelőre Párisba. Góthék is, ugyanoda. Péchy a Balaon mellé, Vágó Béla a Lidóra, Csontos autókirándulásra készül, Somogyi Nusi Portoroséba, Z. Molnár Berlinbe az Ufához, ahol egy filmet fog eljátszani. Erről jut eszembe, hogy az Ufa három filmet kapott pénzt a filmlopókból. Az elsőhöz 30.000 a másodikhoz 20.000, a harmadikhoz 10.000 dollárt. Ezeket a pénzeket természetesen visszafizeti s kötelezi magát, hogy a filmetek forgalomba hozza. Ugy látszik tehát, hogy mégis lesz egy kis filmföldműlés Pesten. Az Ufán kívül kapott még pénzt filmgyártásra a Star, a Corvin és a Mágus, a „Szerzők és Színészek Filmtársasága” is.

— Óriási.

— Na most pedig, anélkül, hogy sürgente

s azért is, hogy megelőzsem, no de mert az uborkaszegén kellős közepén, amikor anélkül is nagyon kevés történik a színházak körül, áttérek a pletyka „rovatra”, amelyet bőségesen táplál a tisztelt publikum nyáron is.

— Halljuk, halljuk!

Mindenekelőtt, hogy óriási konsternációt keltett nemcsak mágnás-, de mondain-körökben is az a vasárnapi hír, hogy a karesu György örgróf itt hagy csapol-papot és visszavonul remetének, nem is tudom, hogy hová. Még a jazz-bandek is szomorkodtak, mert színevédélyesen és remekül táncolja a charlestont.

— No, de nem igaz, éppen ma cdfolja meg A Reggelben!

— Persze, hogy nem igaz. Másodsor: van Pesten egy gyönyörű, fekete grófné, elvált asszony. Nemrégiben megjelent egy nagy mágnástársasággal a Stefánia-uti bárban s táncolt reggelig, hercegekkel, grófokkal, bárókkal vegyest. Hajnalodott már, amikor az egyik gróf, gyönyörű fejű, őszhajú, ismert nábob, menni akart. A grófnő azonban maradni akart még, a gróf azonban hajthatatlan maradt. „Pardon egy pillanatra” — mondta a grófnő, kiment a ruháitára, a kalapjából kivette a kalaptűjét s a tüvel a gróf autójának két pneumatikáját kifukasztotta. Így, amíg az új kerekeket a soffőr fölszerelte, eltelt jó háromnegyed óra s addig a társaság, természetesen maradt. Végül — egy másik grófné, aki szintén gyönyörű, s szintén elvált asszony, ellenben nem fekete, hanem szőke, három kérvélvel hadakozik, eggyel Pesten, eggyel Marienbadban és eggyel az olasz Rivierán. Mert egy negyedikhez akar férjhez menni, akinek azonban — még nem jött el az ideje...

* A Vigszínház két szenzációja: „Seybold” — „Antónia” Fedák Sárival ezen a héten is fölválva szerepel a műsorban. Bámulatos, hogy a közönség mennyire kegyelbe fogadja Lengyel Menyhért két nagyosó vizitóját, amelyekben Fedáknak más-más alakban nyílik alkalma nagy-szerű tehetsége érvényesítésére. Ugy az „Antónia”, mint „Seybold” minden előadásán szakadatlan óvációval ünnepli Fedákot és a romok vigszínházjól orgyuztát: Hegedűs Gyulát, Hosszú Rózát, Gácsi Marikát, Tóth Bókát, Lukács Pált, Kürti Józsefet, Uraty, Sarkadit, Szerémyt, Gárdonyit.

Mára várható végleges megállapodás a színészek és színházigazgatók között

(A Reggel tudósítójától.) A Színházigazgatók Szövetsége vasárnap délben Beúthy László elnöklése alatt a Király Színházban teljes ülést tartott, amelyen azok a proppozíciók kerültek megvitatásra, amelyek a Színészszevetség a jövő szezon szerződéséi ügyében följárított. Tudvalevő ugyanis, hogy a Színészszevetség még májusban rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen az igazgatók szerződésvezetést teljes egészében visszautasították. A színészek félkezen a 10 hónapos szerződésbe nem voltak hajlandók beleállni, de lenyeges eltérés mutatkozott még egyéb tekintetben is. Így az igazgatók nem akarták föntartani a választott-bíróági intézményt és a kollektív szerződési alapot is meg akarták szüntetni, hogy helyette esetenként, egyenként meghatározott módon, például egyes darabokra szerződéses színházuk tagjait. A színészek gyűlése akkoriban egészében elvetette az igazgatók tervezetét és megtiltotta a tagoknak, hogy az igazgatók által tervezett kikötésekkel szerződjenek le, ezt a tilalmát pedig

kirárási szankcióval

tette súlyosabbá. Ez a határozat a két szövet-ség közötti tárgyalások további lehetőségét megszüntette és teljesen bizonytalanná vált az elkövetkező szezon szerződésesincuk kérdése. Utólag azonban mindkét oldalon győzött az engedékenység álláspontja. A színészek

lemondottak leghatározottabb követelésük-ről, a szerződésnek 10 hónapos tartamáról, ezzel szemben azonban garanciát követeltek arra nézve, hogy az igazgatók

az idei méreteknek és nyívnak megfelelő tüzstársulatot szerződtessenek.

Számszerűen kimutatták, hogy egyes színhá-

zúk hány tagot legyennek kötelesek szerződtesni és kikötötték azt is, hogy a teljes társulatnak legfölből 20%-a lehessen gyakorlatos színész. A tárgyalások után, amelyek a legtöbb kérd-pontban közleledést hoztak létre a szemben álló felek között, vasárnap délben az igazgatók maguk között is megtárgyalták a Színészszevetség proppozícióját és azokat egy pont kivételével el is fogadták. Az igazgatók ugyanis föl-tétlenül ragaszkodnak a választottbíróóságok megszűntetéséhez, a vitás kérdések eldöntését a polgári bíróságra akarják bízni.

A vasárnap déli tanácskozás után ez az egyetlen vitás pont, de a mindkét részről megnyilatkozó engedékeny szellem valószínűvé teszi emek az ellentétnek az áthidalását is és

minden kilátás meg van arra, hogy a vég-leges meg egyezés még a mai nap folyamán létrejön

a két érdekesoport között.

VIGSZÍNHÁZ

Minden este

FEDÁK SÁRI

Lengyel Menyhért
ragyogó vigjátékaiban:

**Antónia
Seybold**

Radó Olga

művészi könyvkötészete

vállalja egyes és egész könyvtárak bekötését a legizléseesebb kivitelben

Régi posta-utca 7-9

**Helene Thimig
Natalie
Magyar Színház**

Vasárnapra betömték a buvárkatonák Szentendrén a Duna kiszakadt töltését, de a velencei lagunákban még mindig usznak a házak

Kölcsonkért szüzek, eladó templom, óriási károk és szenzációs tervek a festői Szentendrén.

(A Reggel tudósítójától.) Szentendrén, a Jókai-hős Rab Ráby romantikus városában vasárnapra már csak kis teknőcök hajóháznak a gyermekek annak a nagy árvíznek maradványain, amelynek hullámain pár nappal ezelőtt a főúton át a mellékutakba is bejártak a mentőcsónokok. A téma még mindig az árvíz és a szenvedett károk, de már nevetnek is a vasárnapi társalgók és fölújítják a minapi történetet, amelyről az árvízveszedelem közben megírték. Ez a történet ugy szól, hogy amikor most a megyéspüspök meglátogatta Szentendrét, diadalpapuval és fehérruhás szüzekkel várták, de hamarjában — a fáma szerint — újat nem találtak eleget, így hát

Szigetmonostorról kértek kölcsön néhány fehérruhás szüzet,

hogy virágot hirtessenek a püspök elé. Jóízű nevetnek most ezen a humorra hajlamos szentendrei polgárok; nagyobb baj a dologból nem lett. Annál nagyobb baj az árvíz. Gyümölcs- és bortermelő nép ez, a nagy esők és a rengeteg víz elvette az idei keresztet. Foglalkoznak is már minden lehetével, élelmes emberek az egykor világot járt vontatóhajósok ivadékaí és hirtelen kifejlődött a cenzúrákódás. Villatelektől kezdve kínálnak itt mindent és besület-szóra kijelentik, hogy

templomot is vehetsz, ha van pénzed, a ráé templom eladó.

Ha talán szőszerint mégsem így igaz, mégis van benne valami. A régi szerb lakosság nagyrészté ugyanis néhány évvel ezelőtt Jugoszláviába emigráltak, ahol földet kaptak a dobroljácok számára, rendezett nagy földosztásnál. Sokan elmentek és megesapant a görög-hitű ráé egyházközség népessége s akik itthon maradtak, már arra gondoltak, hogy az óségi templomot eladják. Akik azonban elvándoroltak, csalódtak a földosztásban, aztán meg mégis csak itt vertek már gyökeret a nagy Dundúrl, a magyar főváros szomszédságában, miért is most már lassanként visszacsúszingóznak, a szentendrei szerb püspök örmére. Kezdenék is újabb mivelni a híres gyümölcsöket és a szőlőket, de a nagy víz nem engedi.

Sztarsinszky László polgármester

a lezárt árvízveszedelemről ezeket mondja: — Nem is a Duna, hanem a pillsi hegycsokból leömlő felhúszakadás untott el inkább bennünket, a Dera, a Bükkös és a Sztaravodai-patak kitódult medréből, a környéken elöntötte a házakat és bent a városban több utcát is. A külső kerületbe, az Izbégre vezető utat is egy ré-

szét elsodorta a víz. Éjszaka jött az áradat és óriási károkat okozott, mert a dunai védtöltést átlukasztotta és a víz beömlött a Ferenc József-partra, fölnyomult a Deák Ferenc-utcába és a Dunára nyíló összes mellékutakba.

Az Erzsébet-kioszknál a szemben levő mellékutában a takarékpénztárig mentünk csónakkal,

mintha laguna-városban lennénk. Kérelmemre kivéneyelték Budapestről a vegyesdandár buvárosztágot. Hatványok katona, Feiner László főhadnagy vezénylete alatt éjjel-nappal dolgozott és

kétszáz agyagszákkal csak most vasárnapra sikerült betömnök a kiszakadt töltést,

de a szivattyúk még most is dolgoznak. Harmínkét hídát sodort el a víz a határban, ahol ezer hold került víz alá. Elborította a köbnyét, amelynek iparvasútját, 6 hidját és fűlszerbét elvitte a víz. Vészi József, Gajári Léo bírtokát is elvárosztotta az áradat,

Polónyi Dezsó villája alatt is áll a víz,

de a villához nem jutott föl, mert ez magasan épült. A Pannonia-utat annyira elsodorta a víz, hogy ott

ma is életveszélyes a közlekedés,

a határban mintegy 40 kilométer műhálózat ment tönkre. Az utak kijavitása, a patakok vedelmi munkálata, a dunai töltés rendezése

30-40 millióba kerülne.

A leányfalui uton ma is szünétel a forgalom, a postások strandfürdője víz alatt áll, csak a fürdőház teteje látszik ki és a Move sporttelepét is elöntötte a víz. Agoraszóli Tivadar alispán személyesen győződött meg a károkról s a kerület képviselője, Almásy László, aki 2 millió segélyt utalt ki, kedden küldöttséget vezet a miniszterekhez, hogy a munkálatokhoz segélyt kérjünk és kérjük a károsultak adójának elengedését.

A festői Dunapart a töltés mellett végig most is vízben áll, a kis házakig ér a víz és a Dunára vívó utcácskák helyén lagunákon eveznek.

A katonák szivattyúit most is dolgoznak. Kedden 60 piktor költözik ki Szentendrre az új művésztelepre, — most igazán olyan kép táru előjük, mintha egy kis Velence lenne. Tündérszép a piktor szemének, de kétségbeesett a szentendrei polgárnak.

ii. a.

Pengőben a cigaretta szeptembertől olcsóbb lesz, de a szivar drágább

(A Reggel tudósítójától.) Most, hogy minden vonalon életbelp a pengőszámítás, a pénzügyminiszterium is elkészítette már azt a tervezetet, amely megállapítja a trafikáru pengőértékben számított árát. A rendelet, — amint A Reggel értesül, szeptemberben vagy decemberben jelenik meg és meglepetéseket hoz. A pengőre történt átszámításnál ugyanis

a cigaretták és cigaretta- és pipahóhny árát lefelé, a szivarok árát pedig fölfelé kerekítik ki,

vagyis a cigaretta és a dohány olcsóbb lesz, ellenben a szivar ezzel megdrágul. Hogy a dohányzók mily kiszélesedett rétegét érdeklí ez a változás, azt mi sem mutatja jobban, mint azok a számok, amelyek elárulják, hogy

hihetetlenül megnövekedett a trafikáru fogyasztása.

A pénzügyminiszterium a kir. dohányjövédék útján az idén a tavalyi 29,916 katasztrális hold területtel szemben 43.446 kat. holdon engedélyezte a "dohánytermelést. Ehhez képest a dohányjövédék

az idén 1.984.139.300 darab cigarettát adott el, 112.639.670 darabbal többet, mint tavaly. Szivarból pedig 151.577.400 darab kelt el, 25.826.853 darabbal több, mint az előző évben.

Megnövekedett a pipa- és cigarettadohány forgalma is, amennyiben ebből 8.426.238 kg.-ot adtak el, 1.230.282 kg.-mal többet, mint tavaly. Hasonló emelkedést mutat a dohánylug és kivonat (thanaton) eladása is, amennyiben 38.500 kg.-ot adtak el belőle, 2027 kg.-mal többet, mint az azelőtti esztendőben.

Uzótrikók, fürdőruhák
legolcsóbban, legnagyobb választékban
KERTÉSZ II, ANDRÁSSY-UT 36

SAKORVOSI rendelés
vér- és nyáltelegok részén.
EZÜST SALVÁRSÁN ÖLTÁS
Hondelés egésznap. Rákóczi-ut 82. I. em. I. Rókuossal szembe

MOZI

BÉCS, A KERINGŐK VÁROSA

A világháboru, ez a rejtendő égenzés, amely a régi világot elpusztította, részeire szakította a monarchiát és közjoggilag elválasztott bennünket Bécestől, amelyet évfizdeleken keresztül átkos Bécsnek mondott a magyar köznyelv. De a közjog csak az észnek a terméke és egyáltalán nincs köze hozzá a szívnek, mint ahogy a szív nem is vesz tudomást róla. Lélelben és szírvben ma is mindenkit köt valami beláthatatlan szál Bécshez.

Wien, Du Stadt meiner Träume, éneklí a német dal és Bécs annyi meleg szentimentalizmussal hullajtotta a magyar lelkekre, hogy ezt nem lehet kipusztítani. A legjobban bizonyítja ez az Ufa-színház e heti műsora. Múskor ropzékot csak olyan darabokból mertek bemutatni a nagy mozgószínházak, amelyek már egy másik eszezon emlékeiként térnek vissza. Az Ufa azonban ezen a héten újra elővötte a „Varázskeringő“-t. Strauss Oszkárnak ezt a csodálatosan meleg, finom és hatásos operettjét, amely a régi, kedélyes, háborúelőtti Bécsot hozza élénk és tul politikán, közjogon és mindenféle elvon, mégis közel áll a szívünkhez. A filmről elmondjuk már a véleményünket az első bemutatás alkalmával és elmondta a közönség is, amely akkor, most is szívesen látta és szívesen látja a színházi.

De valamit ma ismét le kell szövegünk. Stephanides Károly művészetét.

Alig néhány hónapja til Stephanides Károly a mozváson előtt a karmesteri székbén és már behozonyította, hogy a szem mindenütt zseml maradt.

Az a zene, amelyet a „Varázskeringő“-hez összállított, mesteri munka. Nemcsak a „Varázskeringő“ motívumai hullámanak föl a zenekarból, hanem sok más dallam és melódia, amely a régi békt juttatja eszünkbe és élingat, eláradt, hogy visszaszúljunk a régi múltra.

De épp így eláradt a műsor másik repertoárja, a „Charley néne“, amelyben Sid Chaplin nagyszerű alkításának új értékeit tudjuk fölfedezni másodszori látásra. „Charley néne“ remekműve volt már régebben, mint a komikusok és a színészek által bemutatott, senki nem ruházta föl ezt az ismert szándpai alakot, mint Sid Chaplin, akinek ismét rendkívül sokat tapolt a publikum.

Két jó repri, ugy látszik, ért annyit a közönségnek, mint két normális nyári film. (—6)

Ami mindig új marad...

Hogy a magyar moziközönség meglehetősen széleséj, azt — úgy hisszük —, sértés nélkül megállapíthatjuk. Hány híres mozipremadonnával — férfivel és nővel egyaránt —, megtörtént az, hogy az egyik szőzönbán zsufolásig megtöltötte a közönség a moziszházak, ha nevík megjelent a vásznon, a másik szőzönbán azonban már senkit nem érdekelt a föllépésük. De nemcsak egyes színészekkel jár el így a magyar publikum, hanem egyes műfajokkal is.

Akik régi mozikörök, azok még visszaméltéznak rá, hogy a közönség egyidőben rajongott az ugynevezett epizódfilmekért, amelyek valóságos áletet adtak, hetekig kerestül fölősigazták az egész város érdeklődését. Azután leányhul az érdeklődés és a mozik műsorairól elbúntek a kalandortörténetek ilyen formában.

Most a közönség mind nagyobb érdeklődést tanult a kalandus és izgalmas filmek iránt és ez indította a Kamera, Kert és Corso igazgatóságát arra, hogy most a nyári idényben azt a páradán attrakcióit készítesse elő a közönségnek, hogy

egy ilyen epizódfilmet, amely kétfölvonásos részletekben három hónapig csigázta az amerikai közönség érdeklődését, egyszerre vígven a publikum elé.

Huszonnyólvonásos hatalmas kalandorfilm az, amit a három nagy műsora rá tén esztörtökön és a huszonnyó, fölvonás jelenetű-jelenetű fokozza az izgalmat. Az Universal Film világghírű márkája alatt készült ez a pompás film, amely nem közönséges kalandorregény, hanem a dsungel legbensőjében lefolyó izgalmas és fordulatos természetesen rendkívül gazdag dráma. A film témáját nem mesélhetjük el, hiszen ezeknek a filmeknek az értéke éppén a le nem leplezett meglepetésekől származik és ezeket a meglepetéseket árulniók el a téma elbeszélésével. Csupa új ötlet, alapjáiban újzerű téma és minden ízében meglepő technikai megoldások jellemzik ezt a hatalmas filmet, amelynek bemutatója föltétlenül a nyár szenzációja lesz.

MAGYAR LÉGFORGALMI RT
Budapest VII, Erzsébet-körút 9 (Newyork-palota)
Telefon: József 88-97

LEGFORGALOM
BUDAPEST—WIEN
NAPONTA

Üzemközösségben a Deutsche Luft Hansa A.-G.-vel

Közvetlen csatlakozások:

Amsterdam	Halle	Malmó
Baden-Baden	Hamburg	Moskva
Basel	Karlsruhe	Ostende
Berlin	Köpenhagen	Paris
Bremen	Köve	Belchenhall
Brüssel	Köln	Loterdam
Danzig	Königsberg	Stettin
Dortmund	Leipzig	Stuttgart
Dresden	London	Stockholm
Frankfurt M.	Magdeburg	
Fürth-Nürnberg		

Menetrend:
Budapest 4 órk. 505 1200
Wien 10 órk. 1745
Ind. 800 1700

Asztali indulás New-York-palotától reggel 6⁰⁰ és 12⁰⁰ kor
Jogy váltás, fölvilágosítás az igazgatóságánál
és az összes menetjegyirodáknál

PITROFF MIKLÓS okleveles gépészmérnök
SOFFÓRISKOLAJA

Elméleti kiképzés rajzokkal és alkatrészekkel demonstrálva, műhelygyakorlattal. Ögységgy gyakorlatokon kívül legalább 100 km. vezetési gyakorlat saját 1925. évi 501-es Fiat luxusautónkon. Igen mérsékelt tandíj, részletekértésze is.

iroda: VII, Erzsébet-körút 28. sz. Telefon: József 116-

KÖZGAZDASÁG

Fölszámolás... Fölszámolás...

A pénztelenség és üzlettelenség polypkarjai között

(A Reggel tudósítójától.) A fizetésképtelenségek száma csökken, az élet olosóbbodása halk ütemben ugyan, de tart tovább, az első jeledeim után nyugodtabban nézzük már a termés sorsát, negyvennapos eső után kisütött a nap is, s mégis, mégis

szorongás, félelem, egy különös félnék atmoszféra fekszi meg a magyar gazdasági életet.

Egyre halljuk, így lesz jobb, úgy lesz jobb, a legrosszabban túl vagyunk s a bajok mégis egyre szaporodnak, az áldozatok száma egyre nő. Egy hatalmas, modern, minden jóra érdemes magyar iparvállalat csukta be kapuit az elmúlt héten, egy nagy cipőgyár, amelynek termékei báran vették föl a versenyt a legjobb külföldi gyártmányokkal. Néhánytucat középországi belső létezését semmisült meg, néhány száz magyar munkás maradt kenyér nélkül szombaton. A legnagyobb magyar kereskedelmi vállalatok egyike,

az Interrexim, eszöndben, de egyre gyorsuló tempóban számolja föl üzletét,

amely nyolc évvel ezelőtt nagy keretben és vérmes reményekkel indult meg. Hogy az ipari vállalatok, amelyeket ez a nagy részvény-társaság táplált, főmaradhatnak-e, nagy kérdés, amely fölül zárt és párnázott ajtó mögött most tanácskoznak. A harmadik nagy cég, amely a fölszámolás e szomorú menetéhez csatlakozott, Európa egyik legnagyobb bankvállalatának,

az Anglobank budapesti fiókja bezárja ötemeletes, hatalmas palotájának kapuit, szelnek észretil több mint félezer alkalmazottját,

akik most reménytelenül néznek a közelgő őszt és tél elébe... Fölszámolás, fölszámolás... Ez a sivár szög hangzik mindenfelől. A hióhírhre sötét szárnyakon egyre repdesnek a magyar gazdasági élet középpontjában, a tőzsdén.

A legnagyobb magyar magánbankok egyike — halljuk — kénytelen ülteték kereteit értékelés megszükíteni,

lévén több, mint százmilliárd értékű behajthatatlanná vált, leszámított váltó a tárcájában. Nyomdák és könyvkiadók, szövedékek és öntödék, iparosok és gazdák a pénztelenség, s ami ennél sokkal veszedelmesebb, az

üzlettelenség polypkarjai között vergődnek.

S az aggódo kérdésekre illetékes helyen csak egyetlen stereotíp választ hallunk: „Sajnos, ezen nem lehet segíteni, a magyar gazdaságnak ezen a súlyos operáción, tagjainak ezen a megkurtításán át kell esnie. Vajjon súlyos megrázkódtatások, a társadalomgazdasági egyensúly vulkánikus eltörlődése nélkül vergődhetünk-e át ezen a keserű és tragikus folyamaton?”

Egyfelől lassu javulása a megelégedetek helyzetének, másfelől az elsüllyedésre ítélt infernális menete!

A házbéréket aranyonra emeltük s nagy-szerű gestussal odaajándékoztuk az arany-milliárdokat kitévő jétdalokölésöknök a boldog spekulánsoknak, másfelől hatalmi szóval leszorítjuk a letörtek és csúszányedettek követelését, valorizációt és nyugdíjat, az élet-szükségletek legalsó határáig! Milliárdok szá-zait dobtuk kalandos és megbízhatatlan vállalatok torkába a könyörtelen eréllyel vasaljuk be, a vevőjét veszített iparoson és kereskedőn, a kényszerkölésön hátralékát és uszora-kamatait,

amely előját és rendeltetését régen elvesztette! A legkonzervatívabb magyar újság prófétája vasárnapi vezércikkében a nyomor mélységeibe süllyedő keresztény középosztály föltartózatlan forradalmasodását; ugyanez az elkeseredés, amely a B-listás állami hivatalnok tömegében kavargó, bontogató lázas szír-mait a sok nyomorúter itélt kispolgári létezés-cia életében. Nincs társadalmi réteg, mely anynyira irózná változástól és fölfordulástól, frázisok üvöltéséül és emberek egymásra rohanásától, mint a magyar iparos és kereskedő, a könyvelő és a levelező s az az egész tisztas, magyar kispolgárság, mely alig félszázad alatt a magyar föld városaitban sokféle felekezet, sokféle fajta származottából kialakult. De

vállvonogatva nem szabad néznünk e szerenésletlen sokaság egyre jobban elboruló sorsát,

a hivatalok hüvös elefántesontornyából nem szabad rideg közönnyel szemlenni, mint szorul egyre szűkebbre a hurok e népes s minden rokonrésze érdemes osztály körül. Nincs szörnyibb, mint ha vezetésre hivatott emberből hiányzik a fantáziának minden nyoma. Gondolkodása olyan szürke lesz és olyan ötlet nélkül szegényes, mint hosszú nyár után az égett tarló. Már pedig, aki azt ismétli, hogy ezen változtatni nem lehet, ezt a folyamatot föltartóztatni nem tudja, az csak

fantáziájának szörnyü sivárságáról

tesz tanuságot. Pedig a magyar bürokráciának van egy bizonyos torz fantáziája. Van-e fantasztikusabb ötlet, mint a tőredez, bomló és hajnalig gondall kiúzó magyar kispolgárságra és értelmiségre rászedabitáni a forgalmi ellenörök siserahadát!

× A tőzsdéi hossz, amely hosszú szűk eszöndök után szinte meglepetészerűen következett be, né erősszen vérmes reményeket és tulzott várakozásokat. A magyar fák nem nőnek az égig, legalább egyelőre nem. A budapesti tőzsdé az értékek árfolyamának erőteljes emelésével csak a nagy európai tőzsdék példáját követte, anélkül azonban, hogy az okok, amelyek az európai tőzsdéken a hosszú, kedvező konjunkturát tavasz óta előidézték, a magyar gazdaságban teljes mértékben föltalálható lennének. Mi idézte elő a nagy áremelkedést, amely a kontinentális tőzsdék életét néhány hónap óta jellemzi? Előszörban a tőkebőség, amely két forrásra vezethető vissza. Az első az olasz és francia valuták szakadallan esése. Közvetlen tapasztalatból ismerjük, milyen nagy összegek menekülnek egy hosszantartó valutapánik idején értéktálló idegen devizákba. Valamennyi nagy kontinentális piacon erőteljes ütemben szaporodnak az infláció elől menekülő francia és olasz tőkék, amelyek természetesen elhelyezkedést keresnek, első-sorban a tőzsdén. A második oka e nagy tőkebőségnek az angol szénvádság, amely óriási tőkét tesz fölöslegessé, olyan tőkét, amelyek eddig az ipari produktó finanszírozására voltak lekötve. Hetek óta nem kerül nagyobb tételű tengerentúli váltóanyag a legnagyobb európai pénzüpiacra, a londoni Cityben piacra, mert az angol nagybankok — összesen öt bank, the five bigs, tartja kezében az angol piacot — nem bocsátják ki a tengerentúli fölkajkából és affiliációikból hazakerülő váltóanyagot, hanem tárcájukban tartják. Így fordulnak nagy tőkék, amelyek az eszkömpüztülezen voltak lekötve, a részvényiac felé. Minden lel arra mutat, hogy az angol szénvádság megoldása és a francia frank stabilizálása nagyarányú részvényeladásokat fog megindítani s az európai részvényhossz megtorpanását váltja ki. A magyar részvényiac további alakulása egyedül a pénzpiac további alakulásától függ. Az osztalék és a betétkamat elválaszthatatlan összefüggésben van egymással. Ha a pénzbőség, amint ezt általában az európai piacokon várják, tovább is fokozatosan gyarapszik, ha a nagy európai jegybankok a leszámítolási kamatlábát a gabonakampagne után ismét leszállítják, Berlinben és Londonban már most várnak újabb mérsékelt leszállítást, ha továbbá a vezető magyar bankok és vállalatok liberális osztalékpolitikát követnek, akkor a részvények árszínvonala újból emelkedni fog. De újból hangsúlyoznunk kell, a fák nem nőhetnek az égig.

× A vezérigazgató józlése, vagy a Beszkar 30 milliárdos betéti. A Beszkar újonnan megalakult igazgatóságában ismét helyet foglal Erney Károly, a Pesti Hazai Első Takarékpénztár vezérigazgatója, aki mint a Wolff-párt szakértője, küldetett be a direktióba. Eltekintve attól, hogy e kiküldetés igen jelentéscny anyagi javakkal jár, mert Erney Károly, mint szakértő, kétségkívül tagja lesz az eddig busdán díjazott végrehajtóbizottságnak is, reméljük, hogy most a többi arra érdemes nagybank is ki fogja venni a részét a Beszkar finaciális gazdaságából, nem úgy, mint a multban, ahol a Pesti Hazai Első Takarékpénztárnál 30 milliárdos betétek voltak, ugyanakkor, amidőn más nagybankoknál semmi, avagy pedig legfölsőbb egymilliárd. Hiszen az a körülmény, hogy Erney bett ül a Beszkar igazgatóságában semmi összefüggésben sem lehet az intézete tulzába vitt favorizálásával és biztosan lesz Erney vezérigazgató munkányai józlése, hogy ennek látszatát is kerülni fogja. Nem kell a betéteket egy banknál összehalmozni, éppen úgy, mint nem kell a Schossberger-féle transzakciókat és szándékokat is esetleg ilyen betétekből keresztülvinni.

× Budapest Székesfővárosi Közelekedési Rt. igazgatóságának eszontul 16 tagja lesz: Sipőcz Jenő, Fokusházy Lajos, Budaý Dező, Erney Károly, Kandó Kálmán, Plathly György, Bányi Dező, dr. Bedő Bor, Biro Dezős, Erney Károly, Hajdu Marcell, Sávolt János, Szabó József, Gordon Róbert, Márkus Jenő, Vázsonyi Jenő. Az igazgatóság az elmúlt évben 42.806 m. pályá rekonstrukcióját végeztette el, ugyancsak a következő évre már eszik 70 kilométer hosszú pályá maradványaitól a közszemléti szarnyvatot és a főváros legzordernebb végállomásait, továbbá a farkasréti vonal második vágányát és a béli vasút új hurokvágányát. Az elmúlt évben a társaság 70 motorkocsit, amelyek villamosberendezése már elavult, pótkocsivá alakított át. Átlagban 1039 kocsit tartottak üzemben, tehát 53 kocsival többe, mint egy évvel ezelőtt, a kocsik kilométerteljesítménye 4 millió kocsikilométerrel emelkedett. A vasút tarifája az elmúlt évben két ízben is változott. A jelenlegi tarifa mellett 161 aranyárú volt az átlagos bevétel. A társulat tisztá vagyona 20.122 millió K, egyenlő 2.410.000 pengő. Az 1.250.000 pengő alapitókét meghaladó 1.160.000 pengőből tőketartalké alapitókét határozta el a közgyűlés, az 50.000 részvény névértékét egyenként 25.000 pengőben állapította meg és egyben egy határozott, hogy a részvények 1:1 arányban történt beszedésével a társaság alapitókéje 12.500, egyenként 100 pengő névértékű részvényre oszlik. 1925-ben 667.790,625 K volt a társaság bevétele, a vasúti üzem kiadásai pedig 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztalékára 781.250.000 K fordíttassék, 64.065,506 K a vasúti üzem kiadásai, azaz 655.727,989,280 K-t értek ki. Tiszta nyereség 2.062.641,333 K, amelynek fölötására néve javasolta az igazgatóság, hogy az alapszabályok értelmében a 12.500, egyenként 1.250.000 névértékű részvény 5%-os osztal

VASÁRNAPISPORT

Válogatott futballistáink súlyos vereséget szenvedtek Temesvárott

Temesvár—Budapest 2:0 (2:0)

(A Reggel tudósítójának telefonjelentése.) Közélt huszezer főnyi, tehát rekordközönség előtt zajlott le a Temesvárott a Budapest—Temesvár-mérkőzés.

Az első félidőben a temesváriak a nagyszerű öt Kínizsi-csapatár révén fölénybe jutottak és két gólt lőttek

Góllövők: Frech (17. p.) és Wetzler (33. p.)
A mérkőzés második felében a budapesti játékosok kerültek frontba, de ekkor meg a temesvári védelem brilirozott. Az eredmény tehát 2:0 (2:0) maradt.
Budapest képviselőit fair és stílusos játéknakért a tulajdonos magyarokból álló közönség lelkesen ünneplte.

Egy 16 esztendő s pincératléta nagyszerű küzdelemben bajnokságot nyert

Uj ifjusági rekord. — Az osztrák atlétika kétfős veresége.

(A Reggel tudósítójától.) A MASz ifjusági bajnoki versenye vasárnap is bővelkedett szebbnél-szebb küzdelmekben. A legszebb eredményt a fényes tehetségű Szabó Miklós (KAOE) érte el, aki

az 1500 méteres síkfutásban rekordidővel győzött.

Mögötte szintén a régi rekordon belül ért a célba Marton (MTK), jóllehet, több mint 400 métert félig meztelán futott, mert az egyik cipőjét elvesztette.

Rendkívül izgalmas viaskodás folyt 400 méteren, amelyben Niedemann, egy ifju pincératléta, a favorit Károlyt — teljesen kifulladásra — az utolsó méteren verte meg.

A bajnoki viadal keretén belül eldöntésre került osztrák-magyar olimpiai stafétában és a 3x5000 méteres csapatversenyben a magyar színek képviselői diadalmaskodtak.

Részletes eredmény:

I. 100 méteres síkfutás. Bajnok: Németh József (TTC) 11,5 mp. 2. Paiz (BEAC) 11,6 mp. 3. Mester (Sátoralajuhelyi) 11,6 mp.

II. 150 méteres. Bajnok: Hönig István (BBTE) 1201 cm.

2. Mester (Sátoralajuhelyi) 1199 cm 3. Balázs (FTC) 1176 cm.

VII. 110 méteres gátfutás. Bajnok: Boross József (Szegező AK) 18,8 mp. 3. Nassau (FTC) 19,8 mp. 3. Fauszt (KAOE) 20 mp.

IV. Magasugrás. Bajnok: Weninger Károly (FTC) 177 cm. 2. Gólhovics (FTC) 174 cm. 3. Schopp (KISOSz) 171 cm.

V. 400 méteres síkfutás. Bajnok: Niedermann Pál (ESC) 52,7 mp. 2. Károly (MAC) 52,8 mp. 3. Nyíry (Ceglédi Move) 57,2 mp.

3x5000 méteres osztrák-magyar csapatversenyben győztes a magyar csapat (Grosz 15.53,2, Szerb 16.03,4, Papp 16.12,8) 9 ponttal.

2. Ausztria (Brulnen egyéni) győztes: 15.41,2 mp. Pastrello, Tuschek 1-5-5-6-12 ponttal.

VI. Diszkoszvetés. Bajnok: Mester István (Sátoralajuhelyi AC) 37,25 cm. 3. Farkas (Ceglédi Move) 35,65 cm. 3. Pfeiffer (KISOSz) 33,50 cm.

VII. 1500 méteres síkfutás. Bajnok: Szabó Miklós (KAOE) 41,5 mp. Ifjusági rekord. (Régi rekord 41,67 mp. Somogyi Béla (MTK) 1921. 2. Marton (MTK) 41,5,2 mp. 3. Huszár (MTE), 4. Pirok (MCSzE), 5. Julász (MTK).

VIII. Távolugrás. Bajnok: Oberczán Károly (Postás) 627 cm. 2. Turkovics (BBTE) 624 cm. 3. Gólhovics (FTC) 619 cm.

Olimpiai stafétafutás Ausztria-Magyarország között. Győztes Magyarország (Rózsahegy, Fluck, Gerő II., Barsy) 3 p 39 mp-cel.

2. Ausztria (Jandl, Lederer, Schenner, Mahr) 3.36,4 mp.

Uj tehetség tűnt föl a boxbajnoki viadalon

A terézvárosi és angyalföldi boxszolók szép szereplése

(A Reggel tudósítójától.) Az Egyesült Államok születése napján *Brentano Tivadar*, amerikai meghatalmazott miniszter, rendkívüli követ jelenlétében folyt le Magyarország boxbajnoki viadala a Márkus Emília Parkmozgó pompás területén.

A nagy favorittal szemben az ifju gárda képviselői szállottak szembe, akik közül

egyedül csak Miesiesák (MTK) Pillitz Nándor nagytehetségű tanítványa tudott győzni.

Rajta kívül a terézvárosi és az angyalföldi bokszolók vezérkedtek. A TTC egyedül három bajnokságot hódított el, ami főként Kiss Antal és Hegedűs Péter eredmények közzönhető.

Részletes eredmény:

I. Légsúlyban bajnok Kocsis Antal (FTC), aki mélyen formáján alul szerepelt Krausz (TTC) szemben. II. Bantamsúlyban bajnok Leitner Géza (BTK). Szimánkus és megérdemelt győzelmet aratott Hirsch (Spárta) fölött.

III. Pehelysúlyban bajnok Gelle Miklós (NSC). Kemény küzdelemben szorult a második helyre Hochmann (TTC).

IV. Könnyűsúlyban Balázs István (TTC), aki könnyen vezetett klubársával, Barnasvitzrel (TTC).

V. Welter súlyban bajnok Csizsar Ferenc (BTK). Mór a második roundban föléta vele szemben a harcot Ehrenwald (MTK), aki háromszor került a földre.

VI. Középsúlyban bajnok Miesiesák János (MTK). Minimális pontkülönbséggel győzött teljesen egyenlőrangú ellenfele, Siliga (Spárta) fölött.

VII. Kisebbsúlyban bajnok Zsemba János (TTC), aki kvalifikációs ellenfeleit sportszerűenül lebeszülte és knock out-os győzelem helyett 6-1 es beszédett egy csomó löv. irányzott ütés Litmann Ferencől (NSC).

VIII. Nehézsúlyban bajnok Frank József (TTC). Ellenfele, Nándor (TTC), a harmadik menetben föléta a ki-látástalan harcot.

Végeredményben tehát a TTC 3, a BTK 2, az FTC, MTK és az NSC 1-1 bajnokságot nyertek. A TTC sikerében Kiss Antal és Hegedűs trénerök osztoznak.

A „mágnus-kapus” Budapest. A boxbajnoki mérkőzés a nézők sorában fölött Platkó Ferenc is, aki Barcelonából érkezett haza szabadságra. A „mágnus-kapus”, aki maga is kvalifikációs boxoló, sparyolós izgalommal drukkoltá végig különösen a Miesiesák—Siliga küzdelmet.

Győzött az NSC Szombathelyen. (A Reggel tudósítójától.) A Nemzetiek művészi játékaiban 4:1 (3:0) arányban verték a Szombathelyi SE-t. Az NSC góllíait Czéting (2) és Spitz (2) lőttek.

A Simmering sikere Belgrádban. (A Reggel tudósítójának telefonjelentése.) A bécsi Simmering futballcsapat vasárnap mérkőzött a Belgrádi Sportklubbal. Juggosávként bajnokával, amelyet 1:0-as félidő után 3:2 arányban győzött le. A bocsók szép játékkal már 3:0-ra vezettek, de a mérkőzés vége felé a belgrádjai új erőre kapva, nagy lendülettel folytatják a játékok és sikerült is két védehető góllal vereségek súlyát csökkenteni.

Reprezentatív vízipólócsapatunk nagy sikere Ausztriában

(A Reggel tudósítójának telefonjelentése.) A hietzingi mélyvízi uszodában ünnepies keretek között folyt le az osztrák-magyar vízipólóviadal.

Győzött a magyar csapat 9:1 (5:0) arányban.

A mezőny legjobb embere Keserü I volt, akit egymaga 6 gólt dobott. A további magyar gólokon Homonnay, Wenk és Vértessy osztozkodtak.

Az osztrákok egyetlen sikeres dobása négy-méteres büntető dobásból eredt.

Lósport.

Lovaregyleti versenyek

Lomnici handicap

- 1. Anikó (Szabó L. II.)
- 2. Pergola (Schejbal)
- 3. Tallós (Gutai)

A verőfőny júliusi vasárnapon végre rámosolygott a szerencse a Magyar Lovaregyletre. Az első helyen a telt tribúnán Derby-publikum várta a júliusi milting második napi érdekfeszítő, változatos versenyeit, az első öt helyeken pedig rekordlátogatottságot könyvelhetett el az egyesület. A nap főszámban, a Lomnici handicapban a verőfőny Pergola foglalta el a favorit pozíciót, utána Krinolin és Anikó következtek. A start hosszú versenyen elindult a végül sem sikerült a legjobban, Tallós vette a legjobb startot, amíg a favorit egy-két hossz késéssel indult utána. A tával kivül főszámban Anikó és biztosan nyerte a versenyt a favorit Pergola és Tallós ellen. A győztest a sorsilődött Szabó L. II. lovagolta, ezegyszer a finisben nem ábrándozott, hanem hazalovagolt és kézszerűen váltotta a kílók szőné, amit Hiteh mester Horváth Ákos lovába gyűjtögetett, ami Hiteh mester István érdekesebb verseny volt a 2000 méteres *Julusi handicap*, amelyben 13 lo startolt. A versenynek Armalis volt a favoritja. Egy Helmont-tal tartott próba alapján rendezte pénzt henzívették el a pompás küllemi Pázmán esküde, de a versenyre Landau lovag Hajrá!-ja nyerte, amely ugyan iszló fogadás volt, mégis lovagló, Csuta mesterre való tekintettel 23-szeres pénzt íretett a kasszáknál. Az istálló új trénerének, Csornovits Arzénának a kasszáknál. Az istálló új győzelmet hozott. Vasárnap utalában az istállók grasszáltak. Csuta, Blazsek, Szics, Mihalevich elválták a versenyeket Gutai és Schejbal elől. A nap a fogadóokra ennek megfelelően kedvezőlenül véződött, mert Boróka és Kadarka kivételével a favoritok lemaradtak.

A nap részletes eredménye:

- 1. futam: 1. Boróka (p) Sajdik, 2. Rochus Pumpnickel (3) Gutai, 3. Lador (13) Schejbal, Fm.: Altés Bristoli, Matroz, Sobri Jóska, Pajtlás, A Haló, 3/4a Tot, 10:23, 10, 10, 10, II. futam: 1. Hajrá! (5) Csuta, 2. Armalis (12) Sajdik, 3. Honfűrés (8) Gutai, Fm.: Bánát, Arbogast, Bikfi, Kapos, Magyarán, Harcos, Rival, Dagorel, Rósceline, Mulbrun, 1/4h, 2/4h, Tot.: 10:23, 40, 15, 35, III. futam: 1. Anikó (3) Szabó L. II., 2. Pergola (12) Schejbal, 3. Tallós (6) Gutai, Fm.: Krinolin, Lybier, Fr. Martha, Babuska, Sierra, Add ide, Woodburn, 3/4h, 1/4h, Tot.: 10:81, 18, 18, IV. futam: 1. Skalarka (Br) Blazsek, 2. Rokoko (20) Valentin, 3. Merész (4) Singer, Fm.: Polo II., Szegalmas, Sári néni, Belzebub, Edus, 5/4h, 1/4h, Tot.: 10:13, 16, 13, V. futam: 1. Maroe (6) Száles, 2. Bombay (2/4) Gutai, 3. Siklós (3) Szabó L. II., Fm.: Mortimer, Répeze, Bruto, Bal, Sivi, Eszterváden, Anaconda, Mase, 3/4h, 1/4h, Tot.: 10:17, 24, 15, 16, VI. futam: 1. Szenté (4) Mihlovics, 2. Juci (5) Szenté, 2. Evokte (10) Singer, Fm.: Kriki Pasha, Lupair, Pianissimo, Djahid, Faczer, Tatran, Frenau, Andromeda, Eszmény, 3/4h, 1/4h, Tot.: 10:52, 27, 30, 40.

Trénerváltozás. Jóház István Reeves Harbert trénerétől lovat elvette és Hiteh trénerhez adta. A hirtelen tréner változásnak a szombati második futam eredménye adja magyarázatát. Ebben a versenyben az istálló Serpentin lovat, amelyet az istálló erősen véleményezve fogadásokkal is támogatott, megverte a sajtótréner lováinak Gilda nevű lova. A Jóház-istállót egyébként meg egy baleset érte ezen a versenynapon. Az utolsó futamban ugyanis az istállóból nemrégben kielejtoztet Derengő verte meg a roszadást lefogadott Savignion-t.

Bárány István országos rekorddal győzött Tatabányán

(A Reggel kiküldött tudósítójától.) Az ország egyetlen százméteres nyílt pályáján, a Tatabányai SC versenyén a főváros és a vidék legkiválóbb uszói adtak találkozó egy-másnak.

Legeredményesebben az egr Bárány István szerepelt, aki nemcsak a 100 méteren győzött, hanem

az 50 méteres gyorszásban beállította az országos rekordot.

Értékes Bitskey Aladár eredménye is, aki a 100 méteres hátszásban fölényesen győzött.

Főbb eredmények:

- I. 100 méteres gyorszás: 1. Bárány István (MESE) 1 p. 06 mp. 2. Weisz (Esztergom) 1 p. 13,2 mp.
- II. 100 méteres mellzás: 1. Bitskey (MESE) 1 p. 26,2 mp. 2. Wester (Esztergom) 1 p. 27,4 mp.
- III. 100 méteres hátszás: 1. Bitskey Aladár (LASE) 1 p. 19 mp. 2. Weisz (MTK) 19,5 mp.
- IV. 200 méteres gyorszás: 1. Szizgirt II. (MESE) 2 p. 37,6 mp.
- V. 50 méteres gyorszás: 1. Bárány István (MESE) 26,2 mp. Országos rekord beállítva!
- VI. 100 méteres hólgyzás: 1. Sipos Manci (NSC) 1 p. 30,2 mp.
- VII. 50 méteres hólgyzás: 1. Korányi Ilonka (NSC) 47,6 mp.
- VIII. 4x30 méteres II. oszt. staféta: 1. MUE 2 p. 09,4 mp. 2. MESE 2 p. 09,8 mp.

A vádevezősök július 4-ikére kiirt országos evezőversenyt a vízáradszékta akadályok miatt július 18-ikára halasztották. Nevezési határidő július 15. Hely: Római fürdő, „Horgany” eszéktelep.

Különvont indul vasárnap az MTK sílókúti versenyére. Mindössze 90.000 korona a gyorsvontat oda-vissza, a helyőze egy és a strandfürdő.

Felelős kiadó: Róna Ödön igazgató

„Világosság”-könyvnyomda rt. Budapest, VIII, Conti-u. 4. Műszaki igazgató: Deutch D.

2 szobás főbérleti lakást keresek

modern házban, Pest vagy Buda belső területén. Leleptés, közvetítési díjat nem fizetek, hűtéljálajdonosok közvetlen ajánlatát kérem

A Reggel kiadóhivatalába

BOOKMAKEREK FOGADÓIRODAI:

IV, Kossuth Lajos-utca 15-16
Telefon: 23-35 és József 23-19
VI, Andrássy-ut 45 Telefon: 63-35
VI, Váci-ut 1 (Westend-ház) Telefon: 80-32
VIII, Rákóczi-ut 51 Telefon: József 55-01
VIII, Baross-utca 52 (József-körút sarok) Telefon: József 139-12
VII, Thököly-ut 28 Telefon: József 92-93
Legközelebbi versenynapok:
Július 10, 11, 17, 18, 24, 25, 31 (Lovaregyleti)
Július 7, 14, 21, 28 (Pestvidéki)

Ügetőversenyek

Az ügetőversenyeket vasárnap délután egyidőben rendezte versenyeket a Lovaregylettel. A sármalás látogatottak fogadják jellemező, hogy a pompás júliusi délutánon öt ring-jegyet és az ügető versenyeket a sport kiegészítő volt, a lovaregyleti konkurrenciában az ügetőversenyek erősebbeset szennedett. Az ötök futam startjánál könnyűen végzettes válhatott történt. Novák Oszkós sülky-jével összeküzdött Babus Kossijával és a földre került. A karamból Novák sülkyjével került ki a versenyre, de a karamból Novák sülkyjével került ki a versenyre, de a karamból Novák sülkyjével került ki a versenyre, de a karamból Novák sülkyjével került ki a versenyre.

- A nap részletes eredménye:
- I. futam: 1. Ott légy (p) Kallinka, 2. Oeskós (13/4) Novák, 3. Piruette (3) Feiser, Indult még 1 kocs. Tot.: 10:24, 14, 16; olasz 10:46, II. futam: 1. H. P. (1/2) Feiser, 2. Angélica (2) Kallinka, 3. Irma (12) Stehmann, Indult még 4 kocs. Tot.: 10:19, 15, 22, 53; olasz 10:48, III. futam: 1. Orion (2r) Schwartz, 2. Jakab (4) Novák, 3. Pali (10) Hauser, Indult még 5 kocs. Tot.: 10:21, 16, 19, 110; olasz 10:88, IV. futam: 1. Jóska (3/2) Maszár F. 1. Varta (6) Benkó, 3. Thonuzsba (12) Fityó, Indult még 5 kocs. Tot.: 10:53, 21, 20, 100; olasz 10:40, V. 1. Obsztin (12) V. 1. f. f. (2/4) Cassolini, 3. Drama (4) Benkó, Indult még 5 kocs. Tot.: 10:18, 13, 17, 21; olasz 10:55, VI. futam: 1. Vihar (8) Kovács, 2. G. G. (1/2) Maszár F. 3. Xanten (p) Cassolini, Indult még 1 kocs. Tot.: 10:18, 13, 17, 21; olasz 10:55, VII. futam: 1. Hír—Viszhang (2) Hogedűs, 2. Hannori—Orta (4) Vortán, Indult még 2 kocs. Tot.: 10:26; olasz 10:67.